POSTVERSAND
MÜNCHEN

B 21696 E

ÉLETÜNK

XL. évf. 9. szám (40. Jg. Nr. 9)

Az európai magyar katolikusok lapja

2008. szeptember

A SZENTLÉLEK EREJE

Részlet XVI. Benedek pápának az Ifjúsági Világtalálkozó záró szentmiséjén elhangzott beszédéből.

E napokban Szent Péter utódaként én is eljöttem ebbe a csodálatos országba, Ausztráliába. Azért jöttem, kedves fiatal testvéreim, hogy megerősítselek benneteket a hitben, és hogy arra buzdítsalak benneteket: nyissátok meg szíveteket Krisztus Szentlelkének ereje és ajándékainak gazdagsága előtt. Azért imádkozom, hogy ez „az ég alatt minden népből" (vö. ApCsel 2,5) érkezett fiatalokat egybefogó gyülekezet egy új emeleti terem legyen. Szálljon alá Isten szeretetének tüze, hogy betöltse szíveteket, egyre tökéletesebben egyesítsen benneteket az Úrral és Egyházával, és elküldjön benneteket, az apostolok új nemzedékeként, hogy a világot Krisztushoz vezessétek!

„Amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el titeket."A feltámadott Úr e szavai különleges jelentést hordoznak azon fiatalok számára, akik a mai szentmisében részesülnek a bérmálás szentségében és fogadják a Szentlélek ajándékának pecsétjét. De szólnak hozzánk is, valamennyiünkhöz, mindazokhoz, akik a keresztségben a Szentlélek ajándékaként részesültünk a kiengesztelődés és az új élet ajándékában, akik a bérmálásban örömmel üdvözöltük őt szívünkben mint segítőnket és vezetőnket, és akik az Oltáriszentség révén napról napra növekszünk kegyelmi ajándékaiban. Hiszen a Szentlélek – az Egyház ünnepélyes imádságának hívására – valamennyi szentmisében újra leszáll, hogy átalakítsa nemcsak adományainkat, a kenyeret és a bort, Urunk testévé és vérévé, hanem életünket is, hogy erejében „Krisztusban egy testté és egy lélekké" tegyen minket. (...)

A Szentlélek ereje soha nem szűnik meg élettel tölteni meg az Egyházat! Ez az erő az Egyház szentségeinek kegyelme által bennünk is ott árad, mint egy föld alatti vízfolyás, amely táplálja lelkünket és egyre közelebb vezet minket igazi életünk forrásához, Krisztushoz. (...)

Ezt az erőt azonban, a Szentlélek kegyelmét nem lehet kiérdemelni vagy megszerezni, csupán tiszta ajándékként elfogadni.(...)

Kedves fiatalok, hadd tegyek fel nektek egy kérdést. Mit hagytok ti a következő nemzedékre? Biztos alapokra építitek életeteket, olyasvalamit építetek, ami tartós marad? Úgy éltek, hogy életetekkel teret engedtek a Szentléleknek abban a világban, amely el akarja felejteni Istent, vagy akár el is veti őt egy hamisan felfogott szabadság jegyében? Hogyan használjátok az ajándékokat, amelyeket kaptatok, azt az „erőt", amelyet a Szentlélek ma is készséggel áraszt ki rátok? Milyen örökséget hagytok majd az utánatok jövő fiatalokra? Mit csináltok ti másképp? (...)

A Szentlélek erejével eltelve és a hit gazdag látomásától vezetve egy új nemzedék kap meghívást arra, hogy segítsen építeni egy olyan világot, amely örömmel fogadja, tiszteli és szereti Isten ajándékát, az életet, nem pedig elveti, nem tartja fenyegetésnek és rombolja le. (...) □

Szent Ilona Krisztus keresztjével
Cima da Conegliano (1459–1517) alkotása

SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA

Szent Kereszt felmagasztalását szeptember 14-én ünnepli Egyházunk. Az ünnep Szent Ilonához, Nagy Konstantin római császár édesanyjához kapcsolódik.

Konstantin már 306-tól maga mellé vette anyját a császári udvarba, és megajándékozta a császárné címmel, úgyhogy Ilonát ettől kezdve Flavia Julia Helena Augustának hívták. Ekkor Ilona már mintegy hatvanéves volt. Életének további szakasza fényesen beírta magát a kereszténység történelmébe. Hogy melyikük lett előbb keresztény, azt is homály fedi. Caesareai Euszebiosz szerint Konstantin térítette meg Ilonát, ezzel szemben Szent Ambrus Konstantin megtérését tulajdonítja Ilona érdemének.

(Folytatás a 2. oldalon)

A KÜLFÖLDI MAGYAROK PÜSPÖKE AUSZTRÁLIÁBAN

Cserháti Ferenc, a külföldi magyar lelkipásztori szolgálat ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök Adelaide-ben kezdte meg négyhetes lelkipásztori látogatását az ausztráliái magyarok körében, ahová július 4-én, pénteken érkezett. A püspököt Horváth László ferences atya, a helyi magyarok lelkésze fogadta a repülőtéren.

Már érkezése estéjén a Regnum Marianum Adelaide-i Magyar Katolikus Közösség hívei szentmise keretében találkoztak Miklósházi Attila nyugdíjas püspök utódjával. Jézus Szent Szívéről szóló elmélkedésében a főpásztor kiemelte a Szent Szív tiszteletének időszerűségét, hiszen az Isten lényegét hirdeti, amint ezt XVI. Benedek pápa „Deus caritas est – Isten a szeretet" című enciklikájában megfogalmazta. A hívő ember Isten szeretetére Jézus életstílusával válaszol. A szentmisét követő elmélkedések a Szentlélek ajándékairól, és a gitárral kísért énekek tették ünnepélyessé az Eukarisztikus Úr előtti szentségimádást. Az elsőpénteki ájtatosság után a hívek kötetlen beszélgetés keretében köszöntötték az óhazából érkezett főpásztort.

Vasárnap délelőtt ünnepélyes főpapi szentmisére került sor a zsúfolásig megtelt Regnum Marianum-templomban, ahol a hívek ősi magyar énekekkel köszöntötték a messziről érkezett vendéget. Szentbeszédében a főpásztor életünk központjára, Jézus Krisztusra mutatott, keresztény hitünk és Szent István királyunk keresztény és magyar szellemi örökségének ápolására buzdított. A szentmise végén a püspök külön is áldást adott Melegh Krisztinának, aki az adelaide-i magyar fiatalokat fogja képviselni a Sydney-i Ifjúsági Világtalálkozón. Aztán ünnepi fogadás következett, amelyen a magyarokkal együtt a német közösség hívei is részt vettek, hiszen az ő lelkipásztori gondozásukat is László atya végzi, és a külföldi magyarok püspöke egyben a Német Püspöki Konferencia által megbízott németországi magyar főlelkész, aki beszédet intézett a német ajkú hívekhez. Majd körbejárva a szépen terített asztalok között mindenkivel kezet fogott, és elbeszélgetett a német és magyar hívekkel.

Szentmise Adelaide-ban

Cserháti Ferenc püspök látogatást tett a helyi érsekségen, tanácskozott Philip Wilson adelaide-i érsekkel, s aztán a melbourne-i magyarok körében folytatta lelkipásztori látogatását.

*

A püspök atya július 9-én érkezett Melbourne-be. Rövid pihenő után az SBS ausztrál televízió és rádió helyi székházába ment, ahol a magyar nyelvű rádióműsorban válaszolt a riporter kérdéseire.

(Folytatás a 3. oldalon)

„SYDNEY" AZ EGRI VÉGVÁRON

„Egy a szívünk, egy a lelkünk, / Hozzád száll imánk, / Máriával kérve-kérünk / Lélek, szállj le ránk…" – énekelték a Magyar Sydney résztvevői a találkozó himnuszában, de ha hallják, minden bizonnyal tudták volna az ausztráliai Sydneyben a Szentatyával együtt imádkozók is, hogy a Szentlelket hívják az egri „társrendezvény" résztvevői. Mint egykor, a Szentlélek kiáradásakor… mindenki a saját nyelvén szólt, s értették egymást.

Mert kétségtelenül közös volt a nyelv a július 17–20-án megrendezett XXIII. Ifjúsági Világtalálkozón, lett légyen az a fő helyszínen, Sydneyben, vagy a nagy távolság, s az eljutás lehetőségének anyagi hiánya miatt több nemzet által is közelebbi helyszíneken létrehozott „kis Sydneykben". Hazánkban Eger vált a katolikus ifjúság „fővárosává" egy hétvégére. S hogy ez igazi „társrendezvény" volt, azt Ternyák Csaba egri érsek köszöntőjében elhangzott szavaival megerősítette: az ad limina látogatáson szólt a Szentatyának a kezdeményezésről, aki nagyszerű ötletnek vélte, s áldását is küldte az egri „ifjúsági világtalálkozóra". Sőt, üzenet is érkezett tőle, felemlítve a központi gondolatot –„amikor a Szentlélek leszáll rátok, erőben részesültök, úgyhogy tanúságot tesztek majd rólam" – s kérve: „Hívjuk tehát a Szentlelket, akit nem határolnak be a földrajzi fekvés koordinátái, és egyesít bennünket imádságban és tanúságtételben." Ternyák Csaba érsek jó házigazdaként szinte végig jelen volt a rendezvényeken, szeretetteljes gondoskodással vette körül a résztvevő fiatalokat, a papságot, s püspöktársait – akik közül sokan eljöttek, érzékeltetve, hogy kiemelt jelentőségűnek tartják e programot. Szentmisét, vagy katekézist vezetett

Az Ausztráliában zajló Ifjúsági Világtalálkozóval egy időben „Magyar Sydney" elnevezéssel fiataljaink Egerben gyűltek össze, hogy lélekben bekapcsolódjanak a Föld túloldalán zajló eseményekbe. Felvételünk a bazilika előtt készült

többek között Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti, Beer Miklós váci, Balás Béla kaposvári, Márfi Gyula veszprémi főpásztor, a zárómisét Erdő Péter bíboros mondta. Kiemelendő Kerényi Lajos atya is, aki az – idén a mostani rendezvény miatt elmaradt – egerszalóki találkozó szellemiségét „hozta" a Magyar Sydneybe.

(Folytatás a 3. oldalon)

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Kérdések... kérdések...

Bele tudom élni magam annak az olvasónak a lelkiállapotába, aki – netán hosszabb vívódás után – elszánja magát, hogy megírja az Életünknek, milyen vallási kérdés foglalkoztatja, melyre eddig nem talált választ, milyen problémákkal vesződik, melyek megoldása döntő jelentőségű lehet lelki békéje számára; és akkor nem egyszer hónapokba (ha nem évekbe) is beletelik, míg az ő kérdése végre sorra kerül. Ezért elnézést kell kérnem, de egy évente tízszer havi nyolc oldalon megjelenő lapnál aligha van más megoldás.

Ezek előrebocsátása után szeptemberi számunk számára két kérdést vettem elő, amelyek kereszténységünk alapjait érintik. A fennmaradt kérdésekre októberi számunkban igyekszünk válaszolni.

Miért éppen Földünket választotta Isten?

Olvasónk így fogalmazta meg kérdését: „Hogyan jutott a végtelen világmindenségből a mi parányi bolygónknak a mérhetetlen kegyelem, hogy Isten egyszülött Fia életét áldozta megmentésünkre?"

Nos, amióta a mindenségről szóló tudomány (asztronómia, asztrofizika) valamennyire megbízható ismeretekkel szolgál, a világegyetem méreteiről is rendelkezünk valamennyire megközelítő adatokkal. Tudjuk, hogy a mi naprendszerünk csak elenyésző része a Tejút csillagképének, amelyhez hasonlók mérhetetlen számban léteznek. A köztük lévő távolságot a fényévek milliárdjai fejezik ki és ugyancsak megszámlálhatatlan az ebben a mérhetetlen térben leledző égitestek száma.

Nem meglepő tehát, hogy a tudósok véleménye szerint azok a feltételek, amelyek Földünkön lehetővé tették az élet, sőt az emberi élet kialakulását, igen nagy valószínűség szerint a világegyetem más pontján is megtalálhatók. Ebből az következnék, hogy az Isten és az ember közti kapcsolat nem szorítkoznék csupán Földünkre, és nem lehet kizárni, hogy Isten másutt is megtestesült. Egy ilyen nézet persze hatásköri túllépés a természettudós számára. Erre a kérdésre a választ nem várhatjuk semmilyen természettudományos teóriától, annál kevésbé, mert hitbeli kérdések is belejátszanak. Márpedig a bibliai kinyilatkoztatás kizárólag azt tartja szem előtt, ami Földünkön történt Isten és az ember között: teremtés, bűnbeesés, megtestesülés, megváltás. Isten azonban nyilván előre tudta, hogy ez a kérdés fel fog merülni, ezért Jézus maga válaszolt rá a Nikodémussal folytatott beszélgetésben: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen." (Jn 3, 16). Más szóval: a Megtestesülésnek és Megváltásnak egyetlen oka és magyarázata, hogy Isten szerette a világot és az embereket, hiszen az Ő teremtményei és nem akarta, hogy bűneik miatt elvesszenek; ennek érdekében még egyszülött Fiát is odaadta embermentő tervei megvalósítására.

A Biblia sehol sem tesz említést netán más égitesteken élő emberi lényekről, ennél fogva arról sem, hogy – amennyiben léteznek – milyen a kapcsolatuk Istennel. A kereszténység felfogása szerint a megtestesülés és megváltás kizárólag itt a Földön valósult meg. Hogy miért, arra nincs más válasz, mint Isten szeretete. De hogy mi indította Istent erre az egyedülálló, különleges szeretetre, arra csak Ő tudna választ adni, hiszen Ő maga a szeretet. Ha ezt tudjuk, akkor nincs szükségünk további magyarázatra.

Mi Jézus tanításának a lényege?

Ez a kérdés interneten érkezett, a teljes szöveg így hangzik:

„Egy társaságban a következő kérdés elé állított többünket egy nem vallásos, de a keresztény vallásokat ismerő s nem rosszindulatú valaki:

„Ti imádkozzátok a Hiszekegyet s felsoroljátok, hogy miben hisztek. A hitetek központja Jézus. Elmondjátok, hogyan született, hogyan szenvedett s mondjátok tovább a Hiszekegyet. De egy szó sincs arról, hogy tanítótok mit tanított, mi az üzenete a világ számára és hiszitek-e azt. Ha csak egy mondatot – melyben üzenetének, tanításának lényege lenne – hozzáfűznétek a Hiszekegyhez, amikor Jézushoz értek, az hogyan hangozna? Mi lenne az a mondat?"

Bevallom, a feltett kérdés első olvasásra meghökkentett. Lehetséges lenne, hogy egy nem hívő, de a kereszténységgel szemben jóindulatú embertárs két évezred után fedezi fel, hogy a Hitvallásunkból egy lényeges elem hiányzik és ez pont a jézusi üzenet? De ha ez így lenne, hogyan várhatjuk el mi, keresztények a kívülállóktól, hogy elfogadják Jézus, illetve a kereszténység tanítását, ha a Hitvallásból az kimaradt? És hogyan kellene azt egy mondatban összefogni?

Ha a kérdésre választ keresünk, mindenekelőtt két szempontra kell rámutatnunk.

1. Szinte közhelynek tűnik, hogy a Hitvallás, mint a neve is mutatja, annak összefoglalása, amit a keresztény hívő megvall, amiben hisz. Egy ilyen összefogó tételes szövegre már a II. században szükség mutatkozott, egyrészt az igehirdetők számára, másrészt a hit lényeges pontjainak leszögezésére azokkal szemben, akik már abban az időben félreértették, vagy félremagyarázták.

2. A kereszténység fontosnak tartotta, hogy ne tekintsék egyszerűen egy zsidó szektának. Már Szent Pál küzd azok ellen, akik a keresztényekre rá akarják erőszakolni az őszövetségi törvény rituális előírásainak megtartását.

Határozottan ki kellett emelni Krisztus személyisége kapcsán isteni mivoltát és a Szentháromság tanítását, amely kezdettől megkülönböztette a kereszténységet. Ez volt a jézusi kinyilatkoztatás abszolút újdonsága. Ez áll a Hiszekegyben. Kezdetben ezek a hitvallások – görögösen „Symbolon"-nak nevezték őket – nem voltak egységesek, mert szerzőik is különböztek egymástól. A szöveg egységesítésére a 4. században, a Niceai Egyetemes Zsinat alkalmával került sor, amikor az ariánus eretnekség tagadta Krisztus isteni mivoltát, azt állítván, hogy Krisztus nem „egylényegű" az Istennel (homoúziosz), hanem csak „hasonló lényegű" (homojúziosz). A különbség csak egy betű, de ettől függ, hogy Krisztus Isten-e, vagy csak teremtmény. Egyébként ezt a hitvallást mondjuk – némi későbbi pontosítással – vasárnaponként a szentmisében.

Mármost a hitvallások célja nem az volt, hogy Jézus egész tanítását közöljék, ezt a feladatot látták el az Evangéliumok és az apostolok írásai, amelyeket abban az időben betéve tudtak a hívő keresztények. A hit volt a kiindulópont, azt kellett megtölteni élettel, átültetni a hétköznapok valóságába.

Ezt nem kellett külön tételekbe foglalni: ez volt az új életforma, amely kezdettől megkülönböztette a keresztény közösséget, különösen kidomborodott a felebaráti szeretet gyakorlása (ApCsel 4, 32-36 és számos utalás az Apostoli levelekben). Jézusnak a felebaráti szeretetről szóló tanítását sose kellett a Hitvallásba foglalni és ma sem tenném. Inkább rámutatnék Jézus néhány mondatára, amelyek kifejezik, hogy Ő mit tartott lényegesnek: „Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szerettetel vagytok egymás iránt." (Jn 13, 35). „Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást." (Jn 13, 34). „Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért." (Jn 15, 13). És végül még egy mondat, amelyet XVI. Benedek pápa tartott oly lényegesnek, hogy első körlevelének címéül adta: „Deus caritas est", „Isten a szeretet" (1 Jn 4, 16).

Úgy gondolom, ennél tömörebben senki se fogalmazta meg a kereszténység lényegét. Ha valaki erre alapozza az életét, akkor szinte minden kérdésnek megtalálja a nyitját.

Frank Miklós

SZENT KERESZT...

(Folytatás az 1. oldalról)

Ilona 326-ban szentföldi zarándoklatra indult. Végiglátogatta a szent helyeket, és templomot építtetett Betlehemben, az Úr születésének helye fölé, valamint az Olajfák hegyén, a mennybemenetel helyén. Jeruzsálemi útjáról, Krisztus keresztjének megtalálásáról Aquileai Rufinus (345–410) történetíró számol be legrészletesebben.

Ezek szerint a Niceai Zsinat idején Ilona Jeruzsálembe ment, hogy az ottaniak segítségével megkeresse azt a helyet, ahol Krisztust keresztre feszítették. Nem volt könnyű megtalálni, mert az üldözések idején egy Vénusz-templomot állítottak fel a Golgotán, hogy Krisztus tiszteletét megakadályozzák. Ezért a keresztények elkerülték azt a helyet, a háromszázas évekre pedig már feledésbe is merült. Ilona Jeruzsálem püspökétől, Makariosztól kért segítséget. Az idősebb zsidóktól megtudták, hogy Krisztus eltemetése után a főpapok a Szent Keresztet a két latoréval együtt közvetlenül a helyszínen elásták. A romok eltakarítása után jó mélyen a föld gyomrában egy kőrakás alatt megtalálták a három keresztet, a szögeket, és a feliratos táblát. A három kereszt közül azonban nem tudták megállapítani, melyik volt Krisztusé. Az emberi bizonytalanságban isteni csoda segített.

Történt, hogy a város egyik előkelő asszonya megbetegedett és már a halálán volt. Makariosz püspök így szólt: „Hozzátok ide a keresztet és Isten mutassa meg nekünk, hogy melyik volt az Úré!" Ezután a királynéval és kíséretével bement a beteghez, és sorra hozzáérintették a talált keresztet. Amikor a harmadik keresztet hozták oda, az asszony kinyitotta szemét, fölkelt és sokkal fürgébben, mint betegsége előtt, járkálni kezdett. Visszanyerte egészségét és magasztalta Isten hatalmát.

A császárné e jel láttán fogadalmához híven azon a helyen, ahol az Úr keresztjét megtalálta, ragyogó templomot építtetett. A Szent Kereszt nagyobbik fáját ezüstbe foglaltatta, s a jeruzsálemi templomnak ajándékozta, a kisebbik fát, a fölírást és az egyik szöget Rómába küldte, ahol ma is őrzik a jeruzsálemi Szent Keresztről nevezett templomban. A második szöget Ilona az Adriai-tengerbe dobta, miután visszaérkezett Rómába. Ugyanis hazautazáskor olyan tengeri viharba került, amely már életét veszélyeztette. A harmadik szöget Konstantin a sisakjába foglalta (ebből lett a híres vaskorona), a negyedikből pedig a lova számára zablát készített. Ezeket hadviselés közben használta a császár.

Szent Ilona 328-ban halt meg, testét Rómában a Via Labicana mentén egy kör alaprajzú mauzóleumban temették el. □

IMASZÁNDÉKOK

Szeptemberre

Általános imaszándék: Hogy azokat, akik háborúk vagy elnyomó rendszerek miatt kényszerülnek otthonukat és hazájukat elhagyni, a keresztények támogassák jogaik védelmében.

„A száműzött názáreti család, Jézus, Mária és József, Egyiptomba kivándorolva és menekülve, hogy megszökjön egy gonosz király dühétől: ő a mintaképe, példája és támasza minden korú és bármilyen országból származó valamennyi kivándorlónak és zarándoknak, bármilyen helyzetű minden menekültnek, aki üldözéstől vagy szükségtől hajtva kénytelen elhagyni hazáját, szeretett családtagjait, szomszédait, kedves barátait, és idegen országba költözni." (XII. Piusz, 1952.) A názáreti család menekülésében hirtelen villanással megpillanthatjuk azt a kínos helyzetet, amelyben valamennyi vándorló él: menekültek, száműzöttek, evakuáltak, elhurcoltak, üldözöttek; nehézségeik, nélkülözéseik, megaláztatásaik, megfosztottságaik, helyzetük törékenysége. „A názáreti család visszatükrözi Isten képét, mely megőrződik minden emberi család szívében, akkor is, ha az elvándorlás eltorzítja és legyengíti." (XVI. Benedek, 2006. október 8.) Ezt a „látomást" tartsuk éberen, amikor a havi szándékkal foglalkozunk, akár imádkozva, akár tevékenyen segítve, akár a teljes igazság érvényesüléséért küzdve.

Néhány sajátos szemponttal kiegészíthetjük a képet.

– A család tagjainak egymástól való kényszerű távolsága és az újraegyesítési kísérletek sikertelensége gyakran az eredeti kapcsolatok megtöréséhez vezet. Új kapcsolatok alakulnak, új vonzalmak támadnak.

– Ha a bevándorló család nem lát valós lehetőséget befogadásra és beépülésre, nem lehet harmonikus fejlődést elvárni.

– Egy 2003. július 1-jei nemzetközi megállapodás védi a migráló férfiakat és nőket, valamint családjaik tagjait; elismeri tehát a család alapvető fontosságát a társadalom életében. Az Egyház egyfelől sürgeti a nemzetközi jogi eszközök ratifikálását, másfelől megfelelő központok, otthonok, hivatalok működtetésével és egyéb kezdeményezésekkel igyekszik megfelelni a növekvő szükségleteknek.

– Valós nehézségeket jelentenek a bevándorlók első nemzedékében feltámadó „védekező mechanizmusok", amelyek akadályozzák a fiatalok (a következő nemzedék) nagyobb érettségének kibontakozását. Ezen törvényi és társadalmi közbelépésekkel kell segíteni.

– Jobb életkörülményeket kereső nők könnyen válnak emberkereskedelem és prostitúció áldozataivá.

– A családintegrálás vonalán a megoldatlan nehézségek növekvőben vannak; ennek okai részben az elvándorló személyek tragikus tapasztalataiban, megoldatlan nehézségeiben rejlenek.

Összefoglalva: Befogadóknak és befogadottaknak össze kell fogniuk a megoldás kimunkálásában. A nagy feladat – és a havi imaszándék nagy tétje is – egy mindenkinek nyitott „közös háztartás" kimunkálása és fenntartása.

II.

Missziós imaszándék: Hogy minden keresztény család a házasság szentségében hűségesen ápolja a szeretet és a közösség értékeit, és így legyen kis evangelizáló közösséggé, mely nyitott és érzékeny mások anyagi és lelki szükségleteire.

A 2008-as havi imaszándékokat a pápa 2006. december 31-én hagyta jóvá. Éppen azon a vasárnapon délben, az Úrangyala elimádkozása előtt olyan rövid beszédet intézett a Szent Péter térre összegyűlt zarándokokhoz, amelynél jobb elmélkedést erről a szándékról szinte elképzelni sem lehet.

(Folytatás a 4. oldalon)

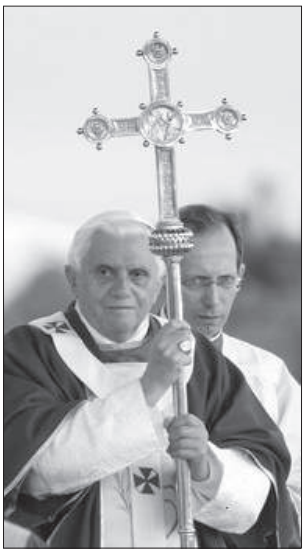

A SZENTATYA A VILÁGIFJÚSÁGI TALÁLKOZÓN

Amikor XVI. Benedek pápa július 17-én a Sydney 2000 nevű hajóval a barangaroo-i mólóhoz érkezett, a fiatalok kitörő lelkesedéssel fogadták. Az ausztráliai és óceániai őslakosok hagyományos dalokkal és a „Tu es Petrus" énekkel köszöntötték. A pápa beszédében olyan fontos, az egész világ sorsát érintő kérdésekkel is foglalkozott, mint az ökológiai válság, az ember válsága, a szabadság, a tolerancia és az igazság fogalmának egymástól való elválasztása, az értékek és fogalmak különbözőségét összemosó relativizmus.

Július 19-én a Szentatya 65 ausztrál püspökkel közösen szentmisét mutatott be, éjszaka pedig 200 ezer fiatal virrasztott és imádkozott együtt. A pápa arra bátorította a fiatalokat, hogy mindennap válaszoljanak a Lélek hívására, és a hétköznapok nehéz és könnyű pillanataiban is jelen legyenek életükben a Szentlélek ajándékai.

Július 20-án került sor a világtalálkozó záró szentmiséjére a randwicki lóversenypályán, 500 ezer zarándok jelenlétében. A szentmisét XVI. Benedek pápával 26 bíboros, 420 püspök és több mint 3000 pap mutatta be. A szertartás során a Szentatya 24 különböző nemzetiségű fiatalnak szolgáltatta ki a bérmálás szentségét. A szentmise több pontját a jelenlévő népek kulturális sajátosságai is gazdagították. Beszédében a pápa arra bátorította a fiatalokat, hogy legyenek a remény és a társadalom megújulásának prófétái és művészei, álljanak ki az élet és a tiszta szeretet védelme mellett. Hangsúlyozta, hogy a Lélek hatalma, ereje „Isten életének ereje", amely látható az Egyházban, a szeretet élő közösségében.

Stanisław Rilko bíboros, a Világiak Pápai Tanácsának elnöke az eseményről így nyilatkozott: „Az Egyház valóban élő és fiatal. Ma délelőtt Sydney-ben nemcsak »hitünk szemével« látjuk az Egyházat, hanem látjuk, ahogyan valóságosan megmutatkozik előttünk; ahogy számos fiatal felfedezi, mi a küldetése az életben".

XVI. Benedek ausztráliai apostoli útjának utolsó napján a világtalálkozón önkéntes szolgálatot teljesített fiatalokkal találkozott, majd a búcsúceremónia után visszaindult Rómába.

A magyar fiatalok 25 fős csoporttal érkeztek az Ifjúsági Világtalálkozóra, s az első két napon Sydney-beli magyar családoknál voltak elszállásolva. □

A KÜLFÖLDI MAGYAROK PÜSPÖKE AUSZTRÁLIÁBAN

(Folytatás az 1. oldalról)

Másnap az Árpád Otthonban, az idős magyarok otthonában volt püspöki szentmise délelőtt 11 órakor. A püspök atya arról beszélt, hogy mindenki, még a legidősebbek is tudnak a közösségért tenni. Például imádsággal, szenvedéseik, illetve megpróbáltatásaik Istennek való fölajánlásával. Az egyházközség fiatalabb tagjainak, sőt magának az egyházközségnek is szüksége van az ő imádságaikra. A szentmise után megáldott egy jubiláló házaspárt.

A délután folyamán egy másik magyar nyelvű melbourne-i rádióműsorban kérdezték a püspök atyát látogatásának céljáról, a Világifjúsági Találkozóról, de beszélt a más országokban élő magyar egyházközségek helyzetéről is. Este találkozott a North Fitzroy-i református egyházközség lelkészével, Dézsi Csabával, és megtekintette templomukat.

A következő nap Cserháti Ferenc püspök a Melbourne-ben tartózkodó néhány magyar paptestvérrel, és Magyarországról érkezett fiatalok csoportjával részt vett az egyik helybeli stadionban rendezett ún. küldetési szentmisén. A sydneyi találkozó előtt Melbourne-ben rendeztek előtalálkozót. Ennek egyik legfőbb eseménye volt ez az ünnepi szentmise, amelyen kb. 50 ezer fiatal vett részt. A főcelebráns Denis Hart melbourne-i érsek volt.

A hétvégén püspök atya a közeli Geelongban szentmisét mutatott be a Szent László Közösségi Házban az ottani magyar katolikusok számára. A szentmise utáni vacsorán a helybeliekkel ismerkedett.

A wantirnai (Melbourne) Szent István-templomban bemutatott szentmise után a püspök atya a hívek kérésére emlékfát ültetett

Helybéli magyarokkal Geelongban, a Szent László Közösségi Házban

Vasárnap két magyar nyelvű szentmise volt. Az első a Szent István ökumenikus templomban, Wantirnában, reggel fél 9-kor. A szentmise után püspök atya a hívek kérésére egy emlékfát ültetett, majd a templom alatti társalgóban a szentmisén részt vett magyarokkal találkozott. A melbourne-i magyar cserkészek is bemutatkoztak. A másik magyar nyelvű szentmise délben volt a St. Colman-templomban. Az ünnepi istentiszteleten részt vettek a magyar vendég atyák, és a magyar fiatalok csoportja is. A szentmisét ünnepi ebéd követte.

Másnap püspök atya Kyabramba utazott, ahol egy magyar család látta vendégül. Este ünnepi vacsorát rendezett a magyar egyházközség vezetősége a püspök atya tiszteletére. A vacsorán részt vettek más meghívott vendégek is.

A melbourne-i magyarok nagy örömmel fogadták a püspök atyát. Látogatása azt jelentette számukra, hogy fontosak a Magyar Egyház számára, és hogy ők is a katolikus magyarok nagy családjához tartoznak.

*

Sydney legnagyobb magyar katolikus temploma, mely a Dean Parkban lévő Szent Erzsébet Otthonban található, július 27-én 10 órakor látta vendégül az Ausztráliában tartózkodó Cserháti Ferenc püspököt.

A püspöki szentmisére zsúfolásig megtelt templomban a főpásztort és a megjelent körülbelül ezer magyar hívőt az egyházközség lelkipásztora, az erdélyi származású Bakos István köszöntötte, és ő mutatta be a főpásztornak az egyházközség magyar közösségét és a most megújult templomot. Az Ifjúsági Világtalálkozó alkalmából Ausztráliában tartózkodó Cserháti püspök a szentmise keretében áldotta meg a templom megújult liturgikus terét.

A határon túl élő magyarok pasztorációjával megbízott esztergom–budapesti segédpüspök homíliájában méltatta az Ausztráliában élő magyarság kitartását a hitben és a nemzeti összetartozás ápolásában. Ennek a kettős összetartozásnak a legszebb jele a most belsejében is megújult templom. Külön megköszönte azt az áldozatkészséget, mellyel a Sydneyben és egész Ausztráliában élő magyarok cselekszenek a magyarság és a hit megtartásáért a szórványban.

A szentmise keretében a püspök megáldotta azokat az ereklyetartó pasztoforiumokat is, melyekben elhelyezte Szent István király és Árpád-házi Szent Erzsébet ereklyéit. Az ereklyéket különböző magyar és új-zélandi vitézi rendek képviselői adták át a Szent Erzsébet Otthon magyar temploma számára. A szentmisét követően került sor a hagyományos ünnepi ebédre, melyen 410 magyar ünnepelt együtt főpásztorával.

*

Cserháti Ferenc püspök a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia képviseletében részt vett a Sydneyben megrendezett XXIII. Ifjúsági Világtalálkozón.

Horváth László OFM–
Pető Gábor melbourne-i magyar lelkész

„SYDNEY" AZ EGRI VÉGVÁRON

(Folytatás az 1. oldalról)

Jó házigazda volt a város is – bár egyszerre több fesztivál is zajlott az általában is sok turistát vonzó településen…

Vi-tész-Lász-ló-Vi-tész-Lász-ló… hangzott be például szombaton délelőtt a Dobó téri minorita templomba a gyerekek kiabálása és boldog nevetése, amint Kemény Henrik hőse palacsintasütőjével lapogatta „Cuclifert" és ördögtársait. Ez volt a helyszíne a Végvári vigasságoknak és a vásárnak, míg „Sydney" az Érsekkertbe került. Oda nem is merte betenni a lábát az ördög – hiszen túl sok volt a „palacsintasütő": felsorolhatatlan mennyiségű program a szentmiséktől a központi rendezvényhez igazodó katekéziseken át a koncertekig, hitébresztő előadásokig. Az Érsekkertből igazából csak egy út vezetett a központba: a „Szentléleké"... Ezt a városi zarándoklatot Orosch János nagyszombati segédpüspök vezette, s a Szentlélek hét ajándékáról elnevezett állomásokon egy-egy szent közbenjárását kérték a fiatalok. Az első állomáson, az értelem ajándékánál az ifjúság védőszentjéhez, Szent Imréhez szólt a könyörgés, míg a várban lévő utolsó megálláskor, az istenfélelem ajándékánál Kapisztrán Szent János közbenjárásáért fohászkodtak.

– A mai világnak a Szentlélek új kiáradására van szüksége. Ezt üzeni nektek a Szentatya Sydneyből. Arra kaptatok meghívást, hogy a Szentlélek általi megújulás eszközei legyetek, közvetítsétek társaitok számára azt az örömet, amelyet átéltek Krisztus megismerésével és követésével – szemben azokkal, akik a szeretetlenség, gyűlölet fáklyáját viszik.

Csak Istentől megérintett emberek által tud visszatérni az Isten az emberek közé – mondta Orosch püspök indító gondolatként, s kiemelte: az úton együtt mennek az anyaországi ifjakkal a felvidéki magyar fiatalok is…

…s a felvidékiek mellett erdélyiek, délvidékiek, kárpátaljaiak.

– Kárpátalja szinte egész területéről, Csaptól Rahóig 29-en érkeztünk – hallottuk Megyesi Katalintól, aki a munkácsi püspökségen, a szervezőirodában dolgozik. – Én már voltam két világifjúsági találkozón, Rómában meg Kölnben, nagy élmény most ez is. A hangulata teljesen ugyanaz, mint a „nagyoknak"… Kicsit fáradtak voltunk az elején, hiszen hajnalban indultunk, s ezért megterhelő volt a kezdeti csúszás, de aztán minden a helyére került. A többieken is látom, hogy jól érzik magukat.

Férje, Megyesi László megosztotta velünk abbéli örömét is, hogy a vízumkényszer ellenére sikerült eljönniük, mivel a magyar konzulátus Ungváron nagyon segítőkész volt… A programok közül ő a Szentlélek ajándékairól való elmélkedést emelte ki…

Volt tehát program, s a hétköznapok útjára továbbvihető gondolat bőven… Hadd emeljük ki befejezésként a házigazda érseket: „Volt idő a történelem során, amikor Eger védte az országot… Vegyetek példát az egri várvédők bátorságáról és hősiességéről. Egyházközségeitekben gyakran talán a magányosság érzése kerít hatalmába benneteket, mert kevesen vagytok fiatalok a templomban, és azt látjátok, hogy maroknyi a közösség, amely Isten arcát keresi, és amely nyitott a Szentlélek sugallataira… Néha az Egyház is olyan képet mutat, mint egy ostromlott vár, amelyben a védők megfáradtak... Ti, akik eljöttetek Egerbe, tudom, hogy képesek vagytok áldozatot is hozni hitetekért. Ti vagytok Egyházunk jövője!"

Kép és szöveg: Dobos Klára

Gyermekeknek

GONDOLATOK TANÉV ELEJÉN

Szeptemberben – mint minden évben – benépesülnek az anyaország iskolái. Az elsősök megilletődve, némelyikük talán megszeppenve lépi át a küszöböt, de a többiek az újrakezdés örömével teszik.

Sajnos az utóbbi időben egyre csökken a hazai iskolák száma. A diákok a távolabbi városban, vagy nagyobb községben tudják csak folytatni tanulmányaikat. Nem könnyű a bejárás a zsúfolt autóbuszokkal; ha meg kollégiumban laknak – hiányzik a szülői ház, az édesanya főztje, meg a mosolya.

A kollégium azonban régi találmány. Sok-sok előnye van. Nyugodtabban lehet felkészülni az órákra, délután tanári felügyelet alatt vannak a diákok. Persze azért van szabadidejük is, sportolhatnak, játszhatnak, moziba mehetnek.

Így van ez Pannonhalmán is, ahol akár hiszitek, akár nem, az 1012. tanévet kezdik a tanulók. Mióta létezik a világhírű monostor, az apátság iskolát is működtetett benne. Itt tanult Boldog Mór, a későbbi pécsi püspök. Lehetetlen felsorolni azt a sok ismert személyiséget, aki itt tanított vagy tanult a több mint ezer év alatt. De azért ragadjunk ki mutatóba egy évszázadot, mondjuk a tizenkilencediket, amelyben kitört az 1848-as forradalom és szabadságharc. Ilyen tudósok neveit találjuk az itt élő és tanító bencések között: Czuczor Gergely, Guzmics Izidor, Jedlik Ányos, Rónay Jácint, Rómer Flóris.

A történelem viharai persze nem kímélték Pannonhalmát sem. Meg a rosszindulatú intézkedések. II. József, a kalapos király éppúgy betiltotta a bencések működését, mint idén 60 éve az akkori államosítók. A királyi rendelet 16 év kényszerszünetet okozott az itteni nevelésben, a kommunisták kétévnyit.

Akik jártak már Pannonhalmán, vagy csak hallottak az itteni eredményekről, szinte képtelenek elhinni, hogy voltak emberek, vagy olyan elvek, amelyek – ha csak időlegesen is – felszámolták itt az oktatást. Volt, aki azt mondta egy alkalommal, hogy nem voltak azok épelméjűek. Nem tudom, hogy ilyenek lettek volna, lehet, hogy csak buták voltak. Vagy gonoszak?

De félre a bánkódással. Inkább örüljünk az élő és viruló Pannonhalmának, meg a belőle kinőtt, és ugyancsak világhíres Sao Pauló-i bencés iskolának.

András bácsi

Fiataloknak

ÚTKÖZBEN

Egy rövid történettel kezdeném. Volt egyszer egy fiatalember, aki már nagyon sokat hallott a világról. Mindazt, amiről az utazók beszámoltak, nagy érdeklődéssel és figyelemmel hallgatta, s ahogy teltek az évek, egyre jobban vágyott arra, hogy végre ő is útra kelhessen… Egy nap eljött az indulás napja, azonban már a vándorlás elején meg kellett állnia. Egy útkereszteződéshez érkezett és döntenie kellett: hogyan tovább? Csak mindig előre, egyenesen – gondolta magában… Azonban jó néhány ételágazás után egyre jobban, egyre erősebben gyötörni kezdte egy gondolat… Minden döntésével ezernyi más lehetőséget mulasztott el, sok-sok tájat, látványosságot hagyott maga mögött, anélkül, hogy megismerte, látta volna őket… Fáradtan, csalódottan folytatta útját, ami végül egy széles, mély szakadéknál véget ért. Nincs tovább... De mégis – csak egy pillantás a mélybe –, és megdöbbenten látja, hogy mindaz, amit elveszettnek hitt, utak, hegyek, völgyek, csodálatos tájak ott láthatóak a lába előtt, egy csodálatos panorámaként…

Gondolom sokan magunkra ismerünk e vándorban. Voltak terveink, álmaink a jövőről. Csak ezek az „ételégazások" ne lettek volna, amikor döntenünk, választanunk kellett a számtalan, csábító lehetőség közül. Minket is gyötört a gondolat: minden, amiről lemondtam, pótolhatatlan veszteség, szegényebb lettem…

Ám végül, már érett fejjel, mi is felismertük: amit választottunk, az jó volt, amit elveszettnek hittünk, gazdagodásunkra szolgált.

Jézus szavai is erre tanítanak: „Aki meg akarja menteni életét, elveszíti, aki azonban értem elveszíti, az megtalálja." (Mt 16,21-27)

Igen, ez lehet bizalmunk, reményünk alapja: nincs veszteség győzelem nélkül. A kereszthalál sötét árnyát oldja a feltámadás győzedelmes fénye.

Pál atya

EMÉSZTŐ GONDJAINKBAN PÁRTFOGÓINK

Mindszenty József (1892–1975)

Mint a nemzet lelkipásztora, tanította a rábízott híveket. Szembeszállt az anyagelvű kommunizmussal, amely az Egyház megsemmisítését és a nemzeti értékek elsorvasztását akarta megvalósítani. Harcát a lélek fegyverével, az imával vívta. Hazájától távol halt meg. Mindvégig Isten embere maradt.

Imameghallgatás Mindszenty József bíboros közbenjárására: *„Súlyos beteg rokonom nem fogadta el a szentgyónás lehetőségét. Mindszenty bíboros közbenjárásáért imádkoztam, hogy rokonom ne távozzon felkészületlenül. Pár héttel később felkereste őt egy atya, akinél meggyónt, magához vette az Oltáriszentséget és felvette a betegek szentségét; így megtisztult lélekkel léphetett a Jóisten színe elé. Továbbra is kitartóan imádkozom Mindszenty bíboros boldoggá avatásáért."* (Egy budapesti hölgy).

A boldoggá avatások menete (1.)

Csak abban az esetben lehet elindítani, ha az életszentség híre elterjedt és bizonyítható: a sírja ápolt, kérik közbenjárását, imádkoznak boldoggá avatásáért.

A boldoggá avatást egy felperes kezdeményezi, karöltve az egyházi hatóságokkal. Ő nevezi ki a posztulátort (ügyvivő) is, és vállalja a perrel kapcsolatos kiadásokat.

Szükséges a szomszédos püspökök véleménye is.

Meg kell hallgatni az ügyben a még élő szemtanúkat.

Teológusok és történészek szakvéleménye is fontos.

Elérhetőségeink: 1125 Budapest, Felső Svábhegyi út 12. (Levélcím: 1525 Budapest, Pf. 131.) Telefon: 06-1/201-0979; fax: 356-8200 http://mindszenty.lapja.hu E-mail: ungmind@vnet.hu **Támogatási lehetőség:** Magyarországi Mindszenty Alapítvány, Erste Bank Hungary Nyrt. (1132 Budapest, Váci út 48.) IBAN: HU10 1199

EGY MUNKÁSLÁNY OLTÁRRA EMELÉSÉÉRT

Elkötelezetten vállaltam el a vértanú munkáslány, Bódi Mária Magdolna boldoggá avatását szorgalmazó közalapítvány kuratóriumában a rám bízott feladatot. Meggyőződésem, hogy a Jóisten is elfogadja mindnyájunk imáját és a szükséges áldozatok vállalását. Előbbre tudjuk vinni a sem klérushoz, sem szerzethez, sem arisztokráciához nem tartozó munkáslány boldoggá avatásának ügyét. Nem az ő érdeke, mert életét a mindenható Isten a vértanúság koronájával tüntette ki és igazolta. Ő jó helyen van. Bátorít és közbenjár értünk Isten trónusánál.

Egy váratlan kérdésre szeretnék most választ adni. Meglepetés volt számomra, amit elmondtak nekem, miszerint többen kérdezték: „Miért muszáj szentté avatni egy embert, aki egy volt közülünk?" Nem hiszem, hogy ez a kérdés csak a sajnálatos emberi vonás lenne, amely nem szereti, ha valaki kiemelkedik a többiek sorából. Inkább föltételezem, hogy a mai, XX. század tépte magyar élet vallási tájékozatlanságával magyarázható. Erre pedig érdemes válaszolni.

Nem szégyellem, hogy az emberek üdvösségét illetően a derűlátókhoz tartozom. Mindenszentek ünnepének olvasmánya, a Jelenések könyvéből arról szól, hogy Isten trónusa és az Isten Bárányának színe előtt megszámlálhatatlan sokan vannak. Ők azok, akik fehér ruhában, a győzelem pálmaágával kezükben célhoz értek. Az olvasható a látomás leírásában, hogy a győztesek fehér ruhában állnak Isten előtt. Az is olvasható, hogy nem megőrizték lelkük ártatlanságát, hanem fehérre mosták lelkük köntösét a Bárány vérében. Az Isten Bárányának vérében, aki azért jött erre a világra, hogy elvegye a világ bűneit. Ha ilyen sokan vannak az üdvözültek, akkor mi is ott lehetünk. Ott lehetünk, ha megharcoljuk a Szent Pál által a hitünkhöz hűséges, jó harcnak mondott életünket.

Nos, vannak köztük, akik ebben a jó harcban hősök voltak. A Szentírás is ismeri őket. Érdemes elolvasni a Zsidókhoz írt levél 11. fejezetét az Ószövetség nagyjairól. Példájuk bátorít bennünket, hogy mi is fussuk végig az előttünk lévő küzdőteret (vö. Zsid 11,1–12,1).

Nyilván nemcsak a Biblia hősei állnak előttünk, hanem a kétezer éve hitükből élő, további hős követői Jézus Krisztusnak, akik győzelemmel zárták az örök élet szerzőjének nyomában járó életüket. Őket, a Péterre bízott kulcsok oldó-kötő hatalmával, Isten által adott igazolás alapján avatta boldoggá és szentté, és tiszteli Isten földi népe. Ezt a kiemelkedő hősiességet kell kivizsgálni és hitelesíteni a történelem igazolta és formálta kanonizációs eljárás során.

Meggyőződésem szerint az európai történelme során annyi boldogot, szentet nevelő magyar lelkiség a XX. században ugyancsak hősök bölcsője volt. Oltáron tiszteljük már a Krisztushoz való hűségük vértanúit: Apor Vilmos püspököt, Salkaházy Sárát, a szociális testvért, Romzsa Tódor püspököt, Batthyány Lászlót, a szegények orvosát, IV. Károly királyt. Közel állnak az oltárhoz Brenner János, Kaszap István, Bogner Margit és többen mások. Miért ne szeretnénk látni köztük a Balaton-parti vidék vértanú munkáslányát.

Tudjuk, hogy hatóságilag (okmányok hiánya) és ennek nyomán egyházilag is érvénytelen házasságban született. Szerzetesrend nem fogadta be. Gyári munkásként gúnyolt, majd elismert apostola volt Krisztusnak és merte egyéni fogadalommal Istennek szentelni egész, ártatlan életét. Tisztasága védelmében elnyert vértanúsága már csak Isten őt felejthetetlenné tevő ajándéka és igazolása volt.

Olvassák el életrajzát! A Szent Gellért Kiadónál és a katolikus könyvesboltokban be lehet szerezni. Kérjék égi közbenjárását! Ha imáik meghallgatásra találnak, jelentsék a Veszprémi Érsekségnek, ahol boldoggá avatásának eljárása megkezdődött.

A Balaton vidékén járva keressék fel sírját Litéren, a régi temetőben. Lehetőségeik szerint támogassák a kanonizációs eljárás és Bódi Magdi életét megismertető fáradozás anyagi terheit viselő közalapítványt. (Csekkszámla száma: 73900102-11069186; Bódi Mária Magdolna Alapítvány).

Seregély István ny. egri érsek

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

„Örömmel fordulok a világ összes családjához, és kívánom nekik azt a békét és szeretetet, amelyet Jézus hozott nekünk, amikor karácsonykor eljött közénk. Az Evangéliumban nem találunk a családról szóló beszédeket, hanem egy olyan eseményt, amely bármilyen szavaknál többet ér: Isten emberi családban akart megszületni és felnőni. Ilyen módon megszentelte a családot mint az emberiséggel való találkozásnak első és általános módját. Názáretben töltött életében megtisztelte Szűz Máriát és az igaz Józsefet azzal, hogy az ő tekintélyük alatt maradt gyermekségének és serdülőkorának egész időszakán át. (vö. Lk 2,41–52.) Ilyen módon fényt derített a családnak a személy nevelésében betöltött elsőrendű értékére.

Jézust Mária és József vezette be a vallási közösségbe; velük látogatta a názáreti zsinagógát. Velük együtt tanulta meg, hogy Jeruzsálembe zarándokoljon. Amikor tizenkét éves lett, visszamaradt a templomban, és szüleinek három napjába telt, hogy megtalálják. Ilyen módon megértette velük, hogy „Atyja dolgaiban kell lennie", más szóval abban a küldetésben, amellyel Atyja felruházta. Ez az evangéliumi epizód feltárja a család leghitelesebb és legmélyebb hivatását: minden tagját végigkísérni Istennek és az illető családtag számára készült tervnek a felfedezésében.

Mária és József elsősorban példájukkal tanították Jézust; szüleiben megismerte a hitnek, az istenszeretetnek és az isteni törvénynek teljes szépségét, valamint a teljesen a szeretetben megvalósított igazságosság kívánalmait. (Vö. Róm 13,10.) Tőlük tanulta meg, hogy mindenekelőtt az Isten akaratának megtétele szükséges, és hogy a lelki kapcsolat értékesebb, mint a rokoni kapcsolat.

A názáreti Szent Család valóban mintapéldánya (prototípusa) minden keresztény családnak, amely – a házasság szentségében egyesítve és az isteni szóból meg az Eucharisztiából táplálkozva – arra van rendelve, hogy csodálatos hivatást és küldetést hajtson végre: élő sejtje lenni nem csupán a társadalomnak, hanem az Egyháznak is, az egység jele és eszköze lenni az egész emberi nem számára. Most minden egyes család, különösen a nehézségben élő családok számára hívjuk segítségül Szűz Mária és Szent József oltalmát. Bátorítsák és erősítsék ők az ilyen családokat, hogy ellen tudjanak állni azoknak a bomlasztó erőknek, amelyek egy bizonyos korunkbeli kultúrából áradnak, amely aláássa a családi intézmény alapjait.

Segítsék a keresztény családokat, hogy a világ minden részében Isten szeretetének élő képmásai legyenek."

Nagy Ferenc SJ

Floridai levél

KUKORICA-FESTMÉNY

Az USA két ikerállama Észak- és Dél-Dakota. Az északi rész Kanadával határos, az ikreket a Missouri folyó szeli át és szinte vonalzóval meghúzott, nyílegyenes határ választja el. Hatalmas kiterjedésű, gyéren lakott területek ezek. Hogy fogalmat alkossunk, csak két adat: Dél-Dakota kétszer akkora, mint Magyarország, de még egy milliónyian sem lakják és a hatalmas kanyarokat leíró Missouri mellett fekvő fővárosa, Pierre csak 12 ezer lakosú.

A dakota egy indián törzs neve, csakúgy, mint a missouri, a lakota, a sziu vagy az oglala. Nem nehéz elképzelni a végtelenben foltos, úgynevezett festett lovaikon bölénycsordákat hajszoló, egymással, vagy a sápadtarcúakkal harcoló indiánokat. A történelemmel terhelt területet évszázadokon át bíró őslakosok többsége ma rezervátumokban él.

A fővárostól, Pierre-től keletre fekszik a mezőgazdasági központ, Mitchell. Rendkívül gazdag hal- és vadállománya több kontinens horgászait, vadászait vonzza. Másik, nem kevésbé híres nevezetessége a négy sarkán kupolákkal díszített Kukorica Palota, a különféle füvekkel, elsősorban színes kukoricacsövekkel kirakott falával, falképeivel.

1892-ben született az első „reklám", amellyel a vidék mezőgazdasági termékeire hívták fel a figyelmet. Azóta minden évben kiraknak egy újabb kukorica képsorozatot. Kivéve, ha olyan drámai a szárazság, mint 2006-ban, amikor még takarmánynak sem jutott elég, nemhogy a falra lehetett volna kenni.

A fehér és sárga kukorica mellett mindig is termelték a mexikóiak és az indiánok által kedvelt kék fajtát. A színskála idővel kibővült. Kísérletekkel, szelekcióval megszületett a narancs, a fekete, zöld, világos- és sötétbarna, a világos- és a sötétpiros árnyalat. Ma tizenkettővel dolgoznak. És ez mind természetes szín, festékkel nem manipulálnak, mint a kék szegfű előállítói.

25 évvel ezelőtt jóval kisebb volt a „festett" felület. Akkor elég volt néhány holdnak a termése, amíg a mai ennek a tízszeresét igényli. És milyen gonddal kell megőrizni az egyes színek tisztaságát. Alaposan elválasztják egymástól a színtáblákat, törés után egyenként ellenőrzik a csöveket.

De hogyan „festik" a kukoricaképeket, mi a módja a rengeteg mozzanatával ember- és munkaigényes „pingálásnak"? Először is, ez nyári munka. Amíg az egyik csapat leszedi az előző év „festményeit" és a teljes falburkolatot, a többiek kukoricát törnek, fosztanak, különböző füveket, növényeket gyűjtenek és mindent gondosan szortíroznak. Évről évre új témájú kép születik. A legutóbbi a tisztes munka, a hétköznapok hőseit örökíti meg: tanítókat, orvosokat, rendőröket, szülőket. Fekete kátránypapír kerül az egész falra. Erre vetítik rá a művész tervrajzát, számokkal, vonalakkal megjelölve az egyes színek, anyagok helyét. Ezeket az utasításokat követve szögezik a falra a különleges fűrésszel hosszában kettévágott kukoricacsöveket, a csomókba fogott füveket, különféle növényeket, és alakítják ki a szokatlan faliképeket. Bár az esőtől védik a falakat a kukoricával díszített féltetők, a száradást, zsugorodást nem akadályozhatják meg. Hogy ez minél később látszódjék meg, rengeteg szöggel erősítik a falhoz a csöveket. Minél több a szög, annál tartósabb az eredmény. Mert ne feledjük, a díszes falburkolatnak egy egész évet kell kibírnia.

Bitskey Ella, Sarasota

SZENT LÁSZLÓ BÚCSÚ COURTLANDBAN

A Kanadába gazdasági vagy politikai kényszerből, a jobb élet reményében kivándorolt katolikus magyarság templomai védőszentjéül előszeretettel választotta a magyar szenteket: Szent István (Hamilton, London), Szent Imre (Alberta), Szent László (Courtland), Szent Erzsébet (Toronto, Calgary, Stockholm), Szent Margit (Ottawa), Magyarok Nagyasszonya (Kaposvár, Montreal, Vancouver, Welland).

Egyaránt utalt ez a nemzeti beágyazottságra és a mély vallásosságra, amelyet otthonról hoztak magukkal, amelyet tudatosan, mély hitükből eredően vállaltak a befogadó országban is, oly szellemi és szakrális örökségként, amelyet gyermekeiknek, nyelvüket vesztő unokáiknak is tovább kívántak, kívánnak hagyni.

A courtlandi római katolikus közösség a viszonylag újabb keletűek közé tartozik, az egyházközség alapítása 1934-ben történt. A Dohányvidék magyarsága nem a kilencszázas évek fordulóján volt nagy kivándorlási hullám idején jött Kanadába. Döntő többségük a Trianon következtében elszakított országrészekből származik. A templom magyar jellegét hivatott erősíteni a belső díszítés: az oltárkép magyar falut idéz, előterében a keresztre feszített Jézus előtt álló, népviseletbe öltözött ifjú leány és legény áll; az üvegablakok – Paládia kalocsai iskolanővér művészi kivitelezésű munkája – az egyetemes Egyház más szentjei mellett a Magyarok Nagyasszonyát, Szent Istvánt, Szent László, Szent Imrét, Szent Erzsébetet és Szent Margitot ábrázolják.

A courtlandi Szent László-templom

Egyházszerveződésük a magyar jezsuiták missziós munkájának a gyümölcse. Ők kezdeményezték a templomépítést is. A courtlandi Szent László-templomot 1952-ben szentelték fel, évtizedekig a Jézus Társaságának tagjai voltak a közösség lelkipásztorai. Szervező munkájuknak, a hívek áldozatkészségének köszönhetően épült meg rövid idő alatt a plébánia, az iskola, az öregek otthona. A múlt század utolsó éveiben átadták egyházmegyés szolgálatra. A római katolikus papi utánpótlás hiánya következtében a szentmiséket a helybeli magyar görög katolikus parókus – évekig Bodnár István esperes, jelenleg pedig Mák Ferenc parókus – mutatja be.

A június 29-én bemutatott ünnepi szentmisét – amint más jeles alkalmakkor is – szívesen vállalják a Torontóban élő idős jezsuita atyák. Mák Ferenc meghívására ezúttal P. Jaschko Balázs volt a főcelebráns, P. Somfai Béla pedig az igehirdető. Homíliájában Szent László ma is érvényes életpéldáját hangsúlyozta, a bátorság, a hitbeli elkötelezettség, a Szent István-i örökség kiteljesítésének jelentőségét.

Hagyomány, hogy a búcsúünnep közös agapéval zárul, amelyen a helybeliek és a vendégek – ezúttal torontói zarándokok – közösen vesznek részt.

Ugyancsak hagyomány, hogy a magyaros ebédet követően keresztutat járnak. A stációk a temetőben találhatók, abban a szépen gondozott sírkertben, amely a Duna-medencén kívül a legnagyobb magyar temetőnek számít.

Az ünnep a helybeli Szent György görög katolikus templom meglátogatásával és közösen elmondott litániával zárult.

Máriás József

A SZÉLRÓZSA MINDEN IRÁNYÁBÓL

– magyarok tábora Győrött –

Negyed század nem nagy idő. Mégis mekkorát fordult velünk a világ. 25 esztendővel ezelőtt följegyezték a krónikák, hogy a Hazafias Népfront és a Magyarok Világszövetsége támogatásával anyanyelvi olvasótábor nyitotta kapuit Sopronban. A szándék már akkor túlmutatott az anyanyelvi kultúra ápolásán – emlékezik vissza a táboralapító ötletgazda, Szabó József. A lobogó hajú, szakállas pedagógus, a Radnóti Irodalmi Társaság elnöke, a Hazánk könyvkiadó igazgatója úgy sorolja a kezdeti lépéseket, mintha tegnap történt volna.

– Arra törekedtünk, hogy a magyar múlt és jelen bemutatásával megtaláljuk azokat a szálakat, melyek a határainkon túl élő magyarokat és rajtuk keresztül országainkat összekötik.

A Szlovéniai Magyar Érdekközösség, a Burgenlandi Kultúregyesület és az akkori csehszlovákiai Csemadok megértette kezdeményezésünk lényegét. Az anyanyelvi tábor eközben végleg Győrbe költözött. Bővült persze a táborlakók összetétele is. Baráti, emberi kapcsolatokra építve tudtunk tovább lépni. Erdély, a Felvidék, Csángóföld, a Vajdaság és Kárpátalja magyar középiskolásai és a hazai diákok között a rendszeres nyári táborok két hete alatt mindig kialakult a magyar–magyar párbeszéd. A hivatalosok annak idején nem nézték jó szemmel a határon túli magyarokhoz való ilyetén közeledést. (És ma?) Még a magyar származású, de román vagy jugoszláv iskolákban oktató kísérő tanárok is óvatosak voltak itt, magyar földön, a Kisalföld szívében. De a győri anyanyelvi olvasótábor észrevétlenül oldotta fel a trianoni görcsöket. Kezdetben a Felvidékről érkezett gyerekek egymás közt szlovákul, az erdélyiek románul beszélgettek. Aztán rádöbbentek, hogy ők itt is otthon vannak, hisz magyarok. S ha tájszólásban beszélnek, senki nem neveti ki őket. A magyar szív együtt dobban. És így van ez rendjén.

A jubiláló anyanyelvi táborban 25 év alatt több mint ezer határon túli magyar középiskolás diák vett részt. Sokan közülük a Kárpát-medencei közélet meghatározó személyiségeivé váltak. Már csak ezért sem voltak hiábavalók a nemzet- és magyarságtudatot erősítő programok.

Az anyanyelvi táborozók új és új nemzedéke jön rendszeresen nyaranta Győrbe a XXI. században is. Velük együtt itt az új évezred technikája is. Áldás és átok. Nagyszerű, hisz elektromos levélben vagy mobilon pofonegyszerű a táborbontás utáni kapcsolattartás. De mi lesz a magyar nyelvvel? Közénk furakodik a „nyugati civilizáció", mely akkor is jön, ha nem kérjük.

És máris megvan a magyar–magyar tábor legfontosabb feladata a következő 25 évre. Farkas

(Folytatás a 6. oldalon)

LUSTIGER BÍBOROS

Franciaország Európa azon országa, amelyben a legszigorúbban különválik az állam és az Egyház, tehát önmagában véve figyelemre méltó, hogy Párizs érsekének temetésén részt vett féltucat miniszter, a miniszterelnök, illetve maga az államfő, Nicolas Sarkozy. Az összes, Franciaországban képviselt nagyobb vallások vezetői kifejezték nagyrabecsülésüket az elhunyt bíboros iránt: a protestáns, ortodox, zsidó, muzulmán képviselők, s az ország legkülönbözőbb politikai illetve szellemi körök vezetői is meghajoltak a párbeszéd érdekében kifejtett, világnézeti köröket átívelő tevékenysége előtt. Püspöktársai az ima és a liturgia emberét is értékelték benne.

Jean-Marie Lustiger-t II. János-Pál pápa 1979-ben nevezte ki Orléans püspökének, majd 1981-ben Párizs érsekének. Csak 2005-ben, négy évvel a szabályos határidő után fogadta el a pápa Lustiger érsek lemondását.

Nagyapja főrabbi volt Lengyelországban, szülei onnan telepedtek át Franciaországba. Ott született Aron 1926-ban.

A háború elején, 1940 tavaszán több keresztény (katolikus) francia család bujtatta, s ezáltal megmentette. Ekkor találkozott – fizikailag és szellemileg – az Evangéliummal, illetve tért meg – 1940 augusztusában keresztelték katolikus kereszténnyé. Édesanyját a náci vezetők 1943-ban Auschwitzba deportálták, ahol megölték. Szemináriumi évei előtt a Sorbonne-on végezte tanulmányait (filozófia, irodalom), s itt kezdte majd papi szolgálatát, mint a Sorbonne egyetemi lelkésze. Prédikációira, előadásaira papi működése kezdete óta jártak fiatalok és idősek, hívők és nem hívők. Egy tucat ragyogó hitműveltségi könyv szerzője, ezért választották be 1995-ben a – csupán negyven francia szellemi kiválóságot számláló – Francia Akadémia tagjai közé. Lustiger bíboros a Máltai Rend francia tagozatának is lelkésze volt.

Lustiger bíboros érsek pártfogója volt a Párizsi Magyar Katolikus Missziónak, fennmaradását biztosítva annak. A párizsi plébánia státusszal rendelkező Magyar Katolikus Misszió válságos idejében ő nevezte ki Ruzsik Vilmos atyát, Franciaország magyar katolikus főlelkészét a Misszió plébánosának, akit 1986 novemberében iktattak be, Molnár Ottó atyát pedig káplánnak, aki Ausztriából érkezett.

Különösen nagy hatással volt a bíborosra Mindszenty József helytállása. Emlékére 1991. május 5-én, hamvainak Mariazellből történt hazaszállítása alkalmából ünnepi szentmisét celebrált a Notre Dame-székesegyházban, amelyben Mindszenty bíborost az egész katolikus közösség elé példaképnek állította. Meleg szavakkal szólt a két nép kapcsolatáról. Jól ismerte középeurópai térségünk nemzetiségi problémáit, a csángók sorsát is beleértve. Lustiger bíboros másik lényegbevágó döntése volt 1997-ben a Magyar Katolikus Misszióval kapcsolatban, hogy a Misszió tulajdonát képező ingatlan felett a párizsi érsekség nem rendelkezhet a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia nélkül. A magyarság és a kereszténység kettős jubileumi évében nemzeti ünnepünkön, 2000. március 15-én, magánkápolnájában fogadta a Párizsi Magyar Katolikus Misszióban dolgozó harminc önkéntes munkatársat. A francia-magyar nyelvű szentmisét hazánkért ajánlotta fel. Amikor Ruzsik atyát 2002. február 18-án magához szólította az Úr, a már beteg bíboros a magyar misszió vezetőjének, Molnár Ottó atyának a következőket írta: „Ön tudja, milyen nagyra tartottam őt, és milyen barátság fűzött e szent emberhez."

Crouy-Chanel Imre–Molnár Ottó

NEGYEDSZÁZADOS „KOMÁMASSZONYOK”

Múlnak az évek és szaporodnak az évfordulók. A nyugati magyarság életerejének és változatlan megújulási készségének jele, hogy intézményeik immár sok évtizedes működésre tekinthetnek vissza és majd minden esztendőben ünnepelhetünk újabb és újabb kerek évfordulókat. Ebben az esztendőben például a müncheni Magyar Katolikus Misszió bogenhauseni házában működő Komámasszonyok elnevezésű női néptánccsoport negyedszázados működését idézzük fel. E csoport, másokhoz hasonlóan, a keresztény egység jegyében működik, tagjai nemcsak katolikusok, hanem néhányan más felekezetű keresztények.

A bajor fővárosban már valamivel korábban is alakult a cserkészmozgalmon belül, Kölley György lelkipásztor támogatásával egy néptáncot kedvelő fiatalokat, lányokat és fiúkat összefogó Regősök elnevezésű tánccsoport, amelynek kibontakozása egy tehetséges és tettrekész fiatal magyar házaspárnak, az énekesnőnek is kiváló Durcu Csillának (Tollas Tibor költő leányának) és Durcu István néptánctanár férjének köszönhető. A táncegyüttes jelentős szolgálatot tett a magyar népdal és néptánckultúra ápolása és terjesztése érdekében, nemcsak Németországban, hanem annak határain túl, egész Európában is.

A fiatalok példáján fellelkesedve a népdal és -tánckultúrát kedvelő idősebb müncheni magyar asszonyok – mintegy tízen – 1983-ban létrehozták a Komámasszonyok tánccsoportot. Felvetődhetnék a kérdés, miért csak a nőknek volt kedvük bizonyos koron túl is hódolni a táncnak… E tekintetben csak találgatni lehet. Talán azért, mert a férfiakban kevesebb a táncolási hajlam és kedv, vagy a nőknél elfoglaltabbak és kevesebb a szabadidejük? Mindenesetre a müncheni női tánccsoport életképesnek bizonyult, megérte a huszonötödik évfordulóját.

Az indulásban jelentős szerepet játszott Kecskési Mária, Tollas Tibor költő felesége, valamint Juhász Bori, Juhász Lászlónak, a Szabad Európa Rádió munkatársának rendkívül lelkes és tevékeny felesége. A tagtoborzás 1983 januárjában kezdődött és március közepén már megindultak az első próbák. Az együttes hétfőnként tartotta (és tartja) próbáit a müncheni Magyar Katolikus Misszió házában. A nevét az imént említett Juhász Lászlótól kapta a tánccsoport.

A csoport neve és munkája néhány évvel később már az irodalomba is bevonult, mivel Tollas Tibor Komámasszonyok címmel verset írt róluk. Az 1988 februárjában alkotott és az együttes tagjainak ajánlott ötszakaszos költemény így fejeződik be:

Taposómalmukból kilépve,
Járják a táncot hétről hétre.
Aki őket csak egyszer látta,
Velük perdül életre-halálra.
Hétfők, heteink vasárnapja,
Tartsatok örök varázslatba.

Amikor Tollas Tibor először szavalta el e verset, egy szál rózsát adott át a tánckar minden tagjának. Ugyanezt tette Juhász László is 2003-ban, a huszadik évfordulón.

Idővel a Komámasszonyok létszáma egyre növekedett, végül úgy 15-20 között állapodott meg. A fellépésekhez szükséges eredeti magyar népviseletet évek óta a Regős együttes bocsátja nagylelkűen a rendelkezésükre.

A táncegyüttes művészeti irányítója és a táncok betanítója először Pintér Gitta volt, utána egymást követően Durcu-Kecskési Csilla, Durcu István, Balla Noémi, Törőcsik Tímea, végül ismét Pintér Gitta, aki jelenleg is foglalkozik a csoporttal. Az együttes élén a ma is változatlanul tevékeny Kecskési Mária (Maja) áll. Közvetlen segítőtársai Horváth Irén, valamint Jánosi Margit. Rajtuk kívül megemlítendő az énekesnek is kiváló Meggyesi Irén, Kucsera Judit, Schuster Ildikó, Kovács Éva, Hildegard Greff, Primus Izabella; de még az alapító tagok közül is többen – Boór Márta, Imre Gyöngyi, Kovács Etelka, Ramsay Erzsébet, Vály Éva, Juhász Bori és Kecskési Mária – ma is aktívan táncolnak. Voltak, akik 1989 után visszaköltöztek Magyarországra. Néhányan már elérték a nyugdíjas korhatárt, azonban a hétfői táncpróbák még mindig örömet nyújtanak nekik.

A 25. évfordulón a negyedszázados Komámasszonyok sikeres és emlékezetes műsoros estet rendeztek a Regős együttes részvételével, Durcu Csilla összeállításában. A jubileumi estet megtisztelte jelenlétével Kovács József müncheni magyar főkonzul és felesége is. A színvonalas műsor tetszést és elismerést váltott ki a nagyszámú nézőközönség körében.

Az elmúlt huszonöt esztendőben az együttes számos müncheni és külföldi meghívásnak is eleget tett. Többek között fellépett Rómában, Bécsben, Manchesterben, valamint Magyarországon Lakiteleken, Nagybarcán, Galgahévízen, a bánáti Székelykevén, Temesvárott és Újszentesen. Vendégszerepeltek számos német városban: Stuttgartban, Hamburgban, Rosenheimben és Ingolstadtban is.

Ami a jövőt illeti, az együttes kitart céljai és feladatai mellett, fáradhatatlanul munkálkodik annak érdekében, hogy a magyar tánckultúrát Nyugaton életben tartsa, és e készségesen vállalt feladatát továbbra is híven teljesítse.

Borbándi Gyula

A jubiláló néptánccsoport fotója a misszió honlapjáról

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT STUTTGARTBÓL

A Stuttgarti Magyar Katolikus Misszió szervezésében 49-en vettünk részt május 12–17. között a lourdes-i zarándokúton. Felejthetetlen élményekkel tértünk haza. Utunk során, valamint Lourdes-ban megköszöntük a Szűzanyának eddigi életünket és kértük, hogy vigyázó szemeivel továbbra is óvjon meg bennünket és szeretteinket minden veszedelemtől. Mindennap elimádkoztuk a rózsafüzért, és elénekeltük a szebbnél szebb Mária-énekeket.

A Nevers-i kolostorban Bernadette üvegkoporsója előtt imádkozva méltósággal viselt szenvedéseiből merítettünk erőt, hogy mindennapos gondjainkat és a sors csapásait könnyebben viselhessük. Bernadette holttestét 1925-ben, boldoggá avatásának évében exhumálták. Mellkeresztjét a rozsda megemésztette, de holttestét épségben találták. Aranyozott kristálykoporsóban várja a feltámadást.

Zarándokutunk második állomása Tours volt, Szent Márton püspöki székhelye. Pannónia híres szentje Szombathelyen született. A bazilika altemplomában, ahol Szent Márton földi maradványai nyugszanak, szentmisén vettünk részt. Tom Vilmos atya (a spraitbachi német egyházközség plébánosa), Tempfli Imre atya papbarátja, méltó módon mutatta be Szent Márton életét és korát. Megcsodáltuk a bazilika díszítését a magyar címeres zászlóval.

Tours-t elhagyva a L’Abbaye de Bassac-i apátság falai között töltöttük a második éjszakát. Ez volt legszebb és legméltóbb szálláshelye zarándokutunknak. A kolostor belső udvarában megcsodáltuk a repkénnyel befutott mély kutat, az apátság románkori épületét és tornyát, a 2,5 hektáros angolparkot pálmáival, bódító illatú rózsáival.

Május 14-én este érkeztünk meg Lourdes-ba. Még aznap este részt vettünk a fáklyás körmeneten több ezer hívővel együtt. Meghatottsággal követtük Imre, Vilmos és a kölni Magyar Misszió lelkésze, Lukács József atyákat valamint a zászlókat büszkén hordozó zarándoktársainkat. Az első estén fáklya nélkül vettünk részt a körmeneten, ezzel kapcsolatban éltem át első lourdes-i élményemet, ugyanis egy kedves spanyol nő két égő fáklyával ajándékozott meg bennünket. Megrázóan szép hallani különböző nyelveken az imákat és Mária-énekeket.

A következő nap reggelén szentmisén vettünk részt, meghallgatva Imre atya prédikációját Bernadette-ről. Délelőtt a jubileumi út négy állomását látogattuk meg: a templomot, ahol Bernadette-t megkeresztelték, a „Cachot”, a város egykori börtönének helyiségét, ahol az elszegényedett család menedéket talált, a Szent Mihály-kaput az árkádokkal és jelenési barlanggal, valamint a kórház oratóriumát, ahol Bernadette elsőáldozó volt. A barlangnál ittunk a gyógyító forrás vizéből, majd imádkozva és a sziklákat megérintve haladtunk el a Szűzanya szobra alatt. Többen hosszasan ottmaradtunk és imába foglaltuk kéréseinket.

A lourdes-i monumentális keresztutat végigjárva meglátogattuk a X. Piusz földalatti bazilikát, a világ legnagyobb templomát, amely 30 ezer embert tud befogadni. Nagy meglepetésben részesültünk, mert a világ Mária-kegyhelyeinek Szűzanyát ábrázoló képei között a csíksomlyói Madonnát is megtaláltuk...

Felejthetetlen élményként maradt meg bennünk a Rózsafüzér-bazilikában megcsodált 15 óriási mozaikkép, amelyek Krisztus életének állomásait jelenítik meg. Aznap este is részt vettünk a fáklyás körmeneten a kölni magyarok csoportjával. Megható a sok kerekesszékben ülő zarándokot látni, akik közül kevés gyógyul meg, mégis lélekben megerősödve tér haza.

Franz Werfel „Bernadette éneke” című könyvének előszavában így magyarázza meg, miért írta meg a szent életét. 1940 júniusában, Franciaország összeomlása után, feleségével együtt menekülés közben megfelelő szállást kerestek a Pireneusokban. Pau-i lakosok tanácsolták nekik, keressék fel Lourdes-t, ez az egyetlen hely, ahol szállást találhatnak. Ez így is történt és lourdes-i tartózkodása idején ismerte meg az író jobban Bernadette életét. Itt fogadalmat tett, ha a Szűzanya megsegíti, hogy Amerikába menekülhessen, megírja a szent életét.

Zarándokutunk 5. napjának délutánján megszámlálhatatlan élménnyel érkeztünk haza.

Köszönet Tempfli Imre atyánknak a vezetésért, a lourdes-i keresztútért, Tom Vilmos atyának a Tours-i prédikációért, mindkét atyának a történelmi ismertetőkért és humorukért, amivel felvidítottak bennünket. Köszönet továbbá Kreiter Terikének, hogy előimádkozta a rózsafüzért, Kocsis Juditnak, hogy franciára fordított és orgonált, köszönjük Zeitler Barbarának a szép énekeket, és nem utolsó sorban Boronás Annának a szervezésben nyújtott segítséget.

Dávid Melinda

A SZÉLRÓZSA…

(Folytatás az 5. oldalról)

Ildikó gondolja ezt így, aki azt vallja, Szerbiában most nem jó magyarnak lenni, de Zentát, ahol magyarok tanulnak és tanítanak, soha el nem hagyná. Éppen ezért volna kívánatos a hivatalos Magyarország hathatósabb segítsége is. Az ugyancsak vajdasági Mucsi Izabella a győri táborban eltöltött napok után másképp értékeli magyarságát, mint azt eddig tette. Saját maga tapasztalta, hogy a tihanyi apátságba nem kellett jegyet váltania, mert a diákcsoport határon túlról érkezett. Nagycenken ugyanakkor a szó szoros értelmében „megmorogták” őket, mikor megkérdezték, hogy jár-e kedvezmény a magyar igazolvánnyal rendelkezőknek.

Melyik most az anyaország igazi arca?

Kánya Eszter és Fazakas Irénke csíki magyar lányokat viszont némiképp vigasztalja az a tudat, hogy vannak még hasonló sorsú gyerekek, akiknek szülőföldjükön kell meggondolniuk, hogy megszólaljanak-e őseik nyelvén!

Az elcsatolt részek magyarjai időtálló barátságokat kötöttek s úgy búcsúztak egymástól és Magyarországtól: „ha így sem kellünk néhány szószólónak, akkor is maradunk igaz, hű magyarnak!”

Győr városa eddig is sokat tett a magyar–magyar barátság szervezésében, erősítésében. E tábori kezdeményezés jótékony lavinát indított útjára. Országszerte több hasonló kezdeményezés született. Sőt, az elcsatolt nemzetrészek is keresik az egymásra találás lehetőségeit. Így örömmel állapítható meg – fogalmaz befejezésül Szabó József „kovászember” –, hogy az eredeti cél teljesülni látszik. A résztvevők nemzeti identitásukban erősödve, új ismeretekkel gazdagodva és élményekkel telve indulnak haza azzal a szándékkal, hogy megosszák az anyaországban szerzett tapasztalataikat otthon maradt társaikkal. A szervezők pedig jóleső érzéssel nyugtázhatják, hogy a táborban elvetett mag termőföldbe hull s jó termést ígér. Huszonöt esztendő tapasztalatai igazolják, hogy a munka meghozza gyümölcsét.

Cserjés László Gábor, Győr

HÍREK – ESEMÉNYEK

Szombathelyen ünnepélyes ülés keretében zárult le július 31-én Brenner János vértanú sorsú lelkipásztor boldoggá avatási perének egyházmegyei szakasza, amely 1999-ben vette kezdetét. Veres András szombathelyi megyéspüspök az ünnepélyes ülésen a dokumentumot lezárta, és gondoskodott annak Rómába szállításáról. Az ügy további vizsgálatát az illetékes római kongregáció végzi. Sokan imádkoznak az egyházmegyében, de szerte az országban is azért, hogy minél előbb sikeresen befejeződjön az eljárás, és Brenner Jánost a magyar boldogok között tisztelhessük.

*

A borosjenői plébánia fennállásának 675., jelenlegi temploma felszentelésének pedig 150. évfordulóját ünnepli. A Temesvári Egyházmegye területén lévő templomban Tempfli József nagyváradi megyéspüspök magyarul, Roos Márton temesvári püspök pedig román és német nyelven szólt augusztus 17-én a hívekhez. A szentmisén Erdő Péter bíboros képviseletében Varjú Imre kanonok vett részt.

*

Eredménytelenül végződtek a WTO Konferencia tárgyalásai Genfben. A genfi székhelyű ENSZ-hivatalok állandó vatikáni megfigyelője, Silvano Tomasi érsek szerint ez tovább nehezíti a fejlődő országok helyzetét. Nem születt megegyezés olyan intézkedések bevezetéséről, amelyek ezeket az országokat segítették volna, különösen a mezőgazdaság, illetve a vámszabályozás területén. A fejlődő országok így továbbra sem jutnak piacokhoz, és tovább növekszik a gazdag és szegény országok közötti különbség.

*

A Szent Pál-év alkalmából a görögországi Panagia Soumela görög ortodox kolostorban őrzött Szent Pál-ereklyék néhány darabját a Román Ortodox Pátriarkátusnak ajándékozza a kolostor. Az átadási szertartásra október 27-én kerül sor Szent Demeter, Bukarest védőszentje ünnepén Pantelimon görög ortodox metropolita vezetésével. A Panagia Soumela kolostor egy Mária-ikont is őriz, amelyet a hagyomány Szent Lukács evangélistának tulajdonít.

*

Az esztergomi Szent Adalbert Központban augusztus 4. és 8. között tartották meg a XIII. Középkori Kánonjogi Világkongresszust. A konferencia központi témája: „Nyugati kánonjog és keleti egyházak" volt. A húsz országból érkezett összesen 150 részvevő jelenlétében 86 előadásra került sor. Az előadók között négy magyar szerepelt Erdő Péter, Körmendy Kinga, Solymosi László és Szuromi Sz. Anzelm személyében.

SZÁJRÓL SZÁJRA

A 850 éves Münchenről

A történetírás szeret meghatározott időpontok közé szorítani eseményeket, sorsokat és ebben az időrendben összefüggéseket, ok-okozat rendszerét keresni, majd bizonyítani. A szájról szájra rendszere – ha ugyan van ilyen – lazább, csapongóbb. Ezzel be is fejezem a magyarázkodást, mentegetőzést, mert olvasóink úgyis tudják, hogy a történelmi tények nálunk sem esnek áldozatául az olvasmányosságnak, szórakoztatni akarásnak.

A bajuvárok országának története Kr. u. 555-től követhető nyomon. Münchené azonban csak 1158 óta. Az Augsburgban akkor tartott birodalmi gyűlésről fennmaradt oklevél, Barbarossa Frigyes császár kézjegyével hitelesítve, Münchennek ítéli az Isar-híd és több más kedvezmény jogát. Ez az okmány tekinthető a város születési bizonyítványának. Előzmény: Oroszlán Henriknek, Bajorország és Szászország hercegének szemet szúrt, hogy birtoka határán, egy Föhring nevű településnél a freisingi püspök hídvámot szed az Isaron átvezető fahíd használatáért. Megirigyelte az ebből származó busás jövedelmet és leromboltatta a hidat. Az ilyen „birtokbavétel" abban az időben – vagy talán nem is helyes hangsúlyozni az „abban az időben"-t?! – nem volt ritkaság. A herceg katonáinak néhány kilométerre fekvő tábora lassan faluvá duzzadt. Oroszlán Henrik itt építtetett új hidat és most már ő szedte be a hídvámot. Barbarossa Frigyes az előzőekben említett augsburgi okmánnyal ezt szentesítette és így lett Oroszlán Henrik herceg München város alapítója. Ugyanis az ő néhai fahídja ott szelte át az Isart, ahol ma a Ludwigsbrücke áll és vezet a híres Deutsches Museumnak otthont adó múzeumi szigetet érintve, a túlsó partra.

Aki sokat markol, keveset fog – tartja a közmondás. Nem szeretnék ebbe a hibába esni ezért nem is kísérletezem átfogó kép megrajzolásával a jubiláló Münchenről. Tehát a beígért csapongás következik. Németország egyik legszebb fekvésű városa mintegy 500 méterrel emelkedik a tenger szintje fölé, csakúgy, mint a budai János-hegy csúcsa. Ez és az Alpok közelsége határozza meg a város éghajlatát. A híres „Föhn", melyet a város lakói a téli hóeltakarítást ingyen elvégző köztisztasági vállalatnak becéznek, ez a dél felől, az Alpok irányából betörő meleg szél, néha percek alatt képes 10-15 fokkal megváltoztatni a hőmérsékletet. Bár a felhők nyomán megjelenő színpompás kék – főnkék – ég lenyűgöző, a gyakran velejáró fejfájás, fáradtság sokaknak okoz komoly betegség-tüneteket.

És a város neve honnan jött? Nagyon régen – talán ezer éve is van már – Benedek-rendi szerzetesek a mai München belvárosának kellős közepén, a Petersbergl-csúcsán kápolnát építettek. Körülötte lassan falu, település alakult ki, de neve nem volt. Csak úgy emlegették, hogy „fent a barátoknál", ami mai német nyelven így hangzik: bei den Mönchen. Ebből lett rövidesen München és ez ad magyarázatot a város címerében látható barátcsuhás alak fennmaradására. Nevet is kapott a város lakóitól: Münchner Kindl, azaz müncheni gyerek, vagy talán találóbb a müncheni gyerkőc-fordítás? A szerzetes alakja már egy XIII. századból fennmaradt városi pecséten is látható és azóta is majd minden városi intézmény címerében szerepel.

Ha pedig részletesebb beszámolót keres valaki Münchenről és kapcsolatáról Magyarországgal, megtalálhatja a Kovács József müncheni főkonzul és Gerhard Seewann professzor összeállításában München-Budapest – Ungarn-Bayern – Festschrift zum 850. Jubileum der Stadt München címmel megjelent és értékes tanulmányokat tartalmazó kompendiumban. Az Oldenburg Verlag adta ki 2008-ban, tehát a jubileumi évben.

A város történetéből sok minden kínálkozik még a Szájról szájra rovat számára és ha olvasóink szívesen fogadják, örömmel elbeszélném egyikét-másikát.

Közreadta: **Ramsay Győző**

PAP, FESTŐMŰVÉSZ ÉS ÍRÓ

Az Életünk olvasói közül sokan emlékeznek Prokop Péter friss, élvezetes írásaira a lap hasábjain az 1970–80-as években. Szerette a lapot és munkatársait. 18 kötetre terjedő irodalmi munkásságát is e lapnak köszönte, mivel ennek felkérésére írta az első cikkét. Gyakran említette: ekkor jött rá, hogy írni éppen olyan élvezet, éppen olyan papi szolgálat, Krisztus-küldetés, mint festeni. A szívében élő isteni látomást kívánta közvetíteni az emberek felé. Főként a 70-es évektől, mikor a szívinfarktus után már nem vállalhatott nagyobb fizikai igénybevételt jelentő monumentális festői megbízásokat, örömmel vetette értékes, élet közeli, az Evangéliumot közvetítő gondolatait papírra. Életcélja, küldetése a mindennapi ember megértése, szeretete és boldogítása volt. Ezért írásai a mindennapi élet eseményeiről szólnak, azokon keresztül vezeti olvasóit Istenhez, a Fények Fényéhez, a földi és az örök boldogság egyetlen forrásához.

A festményei is az emberről szólnak, az embertársnak készültek. Rendületlenül, fáradhatatlanul festett, mert ez volt – az Istentől kapott különleges tehetsége révén és papi meghívottságából adódó – élethivatása. A művészek és a szentek Isten kedvencei, ismételte többször Werner Alajos mondását. Őket Isten kiválasztotta, teremtő erővel ruházta fel, hogy meg tudják nyitni az emberek szívét. A kiválasztottság, a küldetés kettőzött, ha egyesül a papi meghívással.

Prokop Péter, a kalocsai papi szabómester fia, a kalocsai jezsuiták híres gimnáziumában sokoldalú, magas színvonalú műveltséget és igényességet kapott. Itt bontakozott ki papi hivatása, jóllehet nyolc éven át ő volt az iskola képzőművésze. Érettségi után habozás nélkül kérte felvételét a szemináriumba. Itt – tanulmányai mellett – Prohászka Ottokár püspök írásai, elsősorban az „Elmélkedések az Evangéliumról" kötetének költői számyalásai érlelték egyéniségét. Érezte, hogy a művészet közelebb visz Istenhez, mélyebbre hatolhat Isten titkaiba. 1942-ben szentelték pappá. Az első szentmisét március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén, az Angyali Üdvözlet emléknapján tartotta. Megváltásunk kezdetének, Isten végtelen szeretetének ez a nagy csodája, kimérithetetlen gazdagsága volt művészetének legfőbb ihletője. Több száz remekműben, monumentális freskóban és különböző méretű táblaképben igyekezett megközelíteni ezt a hatalmas titkot a több mint fél évszázados művészi munkássága során!

Mikortól számíthatjuk festőművészi pályáját? Jóllehet már iskolás kora előtt ámulatba ejtette rajzaival a felnőtteket, de hivatásos művészként csak a Képzőművészeti Főiskola után készült első nagyszabású munkájától, a sükösdi templom kifestésétől, vagyis 1950-től tartjuk őt számon. A Baja közeli Sükösd falu plébánosa a kommunista diktatúra legsúlyosabb évében, Belon Gellért volt, a művészetszerető, szentéletű pap, a későbbi püspök, aki Prokop Péter tanára volt a szemináriumban. Ő ismerte fel elsőként, hogy Prokop Péter nemcsak tehetséges festőművész, de nagy ígéret az Egyház számára: a XX. század világégései után, a közömbösség és az ateista propaganda ördögi támadásainak keresztűzében, a kereszténység megújításában, a krisztusi tanítás korszerű megfogalmazásában, művészi megjelenítésében döntő szerepe lesz. Ezért bízta meg temploma kifestésével. A művészettörténészek elismerése egyértelmű volt. Az egyházi elismerés lassabban halad, de már megindult! Belon atya volt az első és mindvégig legfőbb mecénása Prokop Péternek. Ő, az atyai jó barát biztatta 1957. január 6-án, a 28. születésnapját ünneplő kiskőrösi káplánt, hogy menjen az Örök Városba, és fejlessze tovább művészetét a világ egyházi és művészeti központjában. Így jutott 1957-ben Rómába, a Pápai Magyar Intézetbe. A vezetők, Zágon József rektor és helyettese, Mester István segítségével beiratkozott a római Képzőművészeti Főiskolára, ahol 1962-ben kitüntetéses festőművészeti diplomát kapott. Rómában első műve a Via Giulia 1. szám alatti Palazzo Falconierében a Pápai Magyar Intézet kápolnájának remekművű kifestése. Ennek láttán hívta meg Szabó János, az amerikai magyarok lelkésze Amerikába, a magyarok templomainak kifestésére. Három nyarat töltött ott.

Amerikából nem akarták elengedni. Az akkor meghalt Mestrovic szobrász műtermét és a Képzőművészeti Akadémia tanári állását ajánlották fel neki, de ő visszatért Európába, védőszentje, az Egyház fejének sírja közelébe. 40 évi római tartózkodás után 1999-ben tért haza, szülőföldjére. A Kalocsai Iskolanővérek csepeli otthonában folytatta a papi szolgálattal egybekötött művészi hivatását. Itt érte az Örök Hazába hívó szó 2003. november 11-én, Szent Márton ünnepén, édesapjának névnapján. Péter atyának is nagy példaképe volt az irgalmas szeretet hőse, akit Szent István óta magyar szentként tisztel nemzetünk.

2003. augusztus 20-án, Szent István ünnepén a Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesítette a köztársaság elnöke.

Prokop Péter művészetének állandó kiállítása Kalocsán látható, az érseki múzeumban, valamint Budapest-Csepelen a Szent József Otthonban és Rómában a Szent István Zarándokházban. Műveiből nagyobb együttest őriznek a magyarországi püspökségek és egyházi iskolák. Az írásait tartalmazó kötetek Kalocsán kaphatók.

Az életművét feldolgozó művészettörténeti monográfiát e sorok írója állította össze. Megjelent Szegeden, 2003. az egyetem olasz nyelvi tanszékének kiadásában.

Prokopp Mária, Budapest
Eötvös Loránd Tudományegyetem
Művészettörténeti Intézet

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

Párizs

A keresztségben Isten gyermekei lettek: Molnár Tamás István és Polyák Patricia Laurence fia: *Tician, Vitus Mikeas,* 2007. szeptember 16-án; Wighardt Zoltán és Richardson Chir Lynn leánya: *Amélia Zsuzsanna*, 2008. augusztus 4-én.

Elsőáldozók: *Michaut Louis Ferenc*, *Plateau Axel Jordan Francois*, *Plateau Benjamin Lucas Attila*, *Teleki Vincent Charles Alexandre*, 2008. június 15-én.

Bérmálkozók: *Hatala Miklós*, *Audrey-Muchembled Csillag*, 2008. május 18-án.

Az Örök Hazába költöztek: *Csernus Tibor*, festőművész: 2007. szeptember 7-én; *Steiner Ibolya*: 2007. szeptember 15-én; *Delpuech-né Viczing Marika*: 2007. december; *Sándorfi István*, festőművész: 2007. december 26-án; *Szemanyik György*: 2008. január 5-én; *Nagy-Barna József*: 2008. január 9-én; *Dallos Miklós*, szobrászművész: 2008. január 16-án; *Rull Tamás*: 2008. február 4-én; Bernadette nővér, *Nagy Ilona*: 2008. február 23-án; *Fasang Árpád*, zongoraművész, volt UNESCO-nagykövet: 2008. február 19-én; *Kovács André*, mérnök ECP: 2008. március 2-án; *Kikillainé Szabó Rózsa*: 2008. március 10-én; *dr. Riegler Klaus*: 2008. március 25-én; *Izay Géza*, jezsuita atya: 2008. április 28-án; *Fejtő Ferenc*, író: 2008. június 2-án.

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik!

Kecsmárné Csernoch Ilona
lelkészi munkatárs

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: http://www.katolikus.hu

ANGLIA:

London: Virágh József főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB-London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Miséző helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton, Brighton-Hove; www.magyarkatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miséző helyek: Rochdale, Wolverhampton, Bradford, Nottingham.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043-1/526 49 72 25. Miséző helyek: Bécsújhely (Familien-Kirche) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, http://www.katolikus.at

Pázmáneum, Msgr. Dr. Csordás Eörs rektor, szentmise: minden szombat este 18.30, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, Tel.: 0043-1/3173656.

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: Kersztfalvi@freemail.hu Miséző helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.45-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.45-kor.

Grác: Ugri Mihály gondnok, Tel.: 0043-316/68 35 08; szentmise vasárnaponként 10.00-kor a Welsche-Kirche-ben, Griesplatz 30. sz.

Innsbruck: Dr. Magda Szilveszter diakónus, Tel.: 0043-512/204 103. Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax), E-Mail: ernest.szabo @diozese-linz.at; Miséző helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Simon Attila káplán, Tel.: 0043-676/877 27 345, E-Mail: simonatti@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 13.00-kor a Kapuziner Kirche-ben, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüssel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles/XL/. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liége, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/2211609.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Msgr. Molnár Ottó főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 PARIS, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, http://magyarmisszio.free.fr.

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 302, Avenue Jean Jaures, F-69007 Lyon, Tel.: 0033-4/78 501636.

NÉMETORSZÁG

Augsburg-i Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Túrós Dezső plébános, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/41 90 25 30 vagy 0049-170/77 18 529.

Bamberg-Eichstätt-Regensburg-i Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Miséző helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig. Tel.: 0049-911/507 57 96.

Essen-i Egyházmegye: Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Freiburg-Trier-Speyer-i Egyházmegyék Karlsruhe-i székhellyel: Miséző helyek: Mannheim, Offenburg, Kaiserslautern, Saarbrücken, Freiburg, Karlsruhe, Pforzheim, Konstanz, Baden Baden. Érd.: Ft. Dr. Szabó József, Ungarische Katholische Mission, Elbinger Str. 2/A, D-76139 Karlsruhe. Tel.: 0049-721/ 687215.

Berlin-i és Hamburg-i Főegyházmegye, Hildesheim-i és Osnabrück-i Egyházmegye: Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd. Hamburgban: Ft. Rasztovácz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Köln-i Főegyházmegye és Aachen: Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungamzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/238060. Fax: 0049-221/ 232120; http://www.Ungarnzentrum.de

HIRDETÉSEK

Hévízen (termáltó) gyönyörű helyen apartmanok egész évben kiadók, 10 EUR/fő. T.: +3683/341–063.

Beteg gondozását és háztartása vezetését vállalom Németországban. T.: 0036-30/52 83 640, 0711/47 42 25.

Stuttgartban élő 61 éves férfi, e környéken társat keres, komoly szándékkal. Jelige: „Schwabenland".

Eladó Érd-Parkvárosban 250 négyszögöles telken egy 150 m^2 hasznos alapterületű, kétszintes, padlófűtéses családi ház. A ház földszintjén előtér, teraszos étkező, konyha, nappali, fürdőszoba WC-vel, gardrób, kis műhely és kamra, az emeleti részen galériás, klímás nappali, két szoba, fürdőszoba és WC található. A házhoz garázs és pince tartozik. Összterület: 200 m^2. A kert füvesített, parkosított: dísz- és gyümölcsfákkal beültetett. A ház összközműves, aszfaltozott csendes utcában, Budapesttől 17 km-re található. Irányár: 122 000 Euró. Érdeklődni lehet T.: 0036-233 739 56, mobil: 0036-20 216 588 és 0049-713 11 62 186.

Budapesti, sportos, aktív, minden értékre nyitott hölgy (164/60/56), egy életre szóló társat keres. T.: 0036-20/451 15 02.

Eladó Budapesten, XII., Városmajor u.-ban panorámás, felújított, 136 nm-es lakás tulajdonostól. Érd.: T.: 0049-89/676 193.

Limburg-Fulda-Mainz-i Egyházmegye frankfurti székhellyel: Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795021-22. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freising-i Főegyházmegye: Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049- 89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de

Münster-Padeborn-Osnabrück-i Egyházmegyék: Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel/Fax.: 0049-251/32 65 01. E-Mail:ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passau-i Egyházmegye: Miséőhely: Passau: Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: (08505) 12 29.

Rottenburg-Stuttgart-i Egyházmegye: Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: P. Gyurás István SJ, Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: missio@ ukgm-stgt.de v. istvan.gyuras@ukgm-stgt.de www.ukgm-stgt.de

Würzburg-i Egyházmegye: Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Instituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. Telefon: 0039-06/684-2620, pminemetk@gmail.com. Miséző helyek: Róma – minden hó utolsó vasámapján 11-kor, S. Maria dell' Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: P. Ruppert József SchP, Tel.: 0039/ 347.344.55.38, E-Mail: jruppert@calasanz.net

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-1/36 23 303. E-Mail: f.vizauer @gmx.ch; Miséző helyek: Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Popa Péter, Tel.: 0041-26/534 0672. Szentmise minden hó 4. vasárnapján 11.15-kor, az Orsolyiták templomában (rue de Lausanne). Miséző helyek: Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján. Tel.: 00 41-22/7910458; Lausanne: Szentmise minden hó 2. és 4. vasárnapján. Tel.: 0041-21/6478 678; Bern: Röm. Kath. Ungarn-mission, Pf. 7717, CH-3000 Bern. E-Mail: info@katolikus.ch http://www.katolikus.ch

Basel: Pál István, Tel.: 0041/765185441. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. □

A magyar missziók figyelmébe ajánljuk 2009. évi naptárainkat

◄KATOLIKUS KALENDÁRIUM

A legkedveltebb magyar kalendárium a család minden tagjának nyújt olvasnivalót. Lelkiségi írások, elbeszélések, imádságok, fotók és humoros történetek gazdag választékát kínálja. Rejtvényünk fődíja: egyhetes nyaralás a Mátrában, 2 fő részére.

Ára: 1,30 EUR
(Súlya: 200 gramm)

16 OLDALAS, FORGATÓS FALINAPTÁR►

A 30 éve elhunyt Feszty Masa templomi festményeivel és Teréz anya elmélkedéseivel, imáival

Ára: 1,30 EUR
(Súlya: 80 gramm)

◄KATOLIKUS GYEREKNAPTÁR

16 oldalas, forgatós falinaptár gyerekeknek szóló színes rajzokkal

Ára: 1,00 EUR
(Súlya: 40 gramm)

RENDELÉSI CÍM:

Szent Maximilian Kiadó, H-1075 Budapest, Károly krt. 1.

Telefon: 36-1/328-0196 – Fax: 36-1/328-0198 – E-mail: maximil@t-online.hu

Postaköltség Európába:

(A naptárak súlya alapján kiszámolható a várható postaköltség)

500 gr-ig:	6,20 EUR	2 000 gr-ig:	17,50 EUR
1 000 gr-ig:	10,80 EUR	5 000 gr-ig:	20,80 EUR
1 500 gr-ig:	14,40 EUR	5 000 gr felett, kg-onként:	3,40 EUR

(Tengerentúlra kb. 20–50%-al magasabb)

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

† Fr. Oláh István SJ

(1930–2008)

Oláh István Kalocsán született 1930. március 13-án. Mint segítőtestvér belépett a jezsuita rendbe 1957 január 1-jén. 1956-ban elhagyta az országot és miután egy évet Kanadában, Hamiltonban szolgált, visszatért Európába és Ausztriában lett az osztrák provincia tagja. Főképpen Bécsben, a provincialátusban tevékenykedett, majd a Canisius-Gassén dolgozott, segített P. Miribungnak a missziós irodában, majd amikor egészsége gyengült, Kalksburgban élt. A bécsi központi rendházban halt meg 2008. június 11-én, amely háznak gondnoka is volt. Élt 78 évet, mint jezsuita 52 évet. □

EURÓPAI, NÉMETORSZÁGI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

Az ÉLETÜNK előfizetési árát kérjük *helyi terjesztőinkkel (missziókkal)* rendezni! Csak a kiadóhivatalból postázott újságok előfizetését kérjük az ÉLETÜNK müncheni postabank számlájára befizetni.

A szerkesztőség

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige" - postaköltség	5,00 EUR
Üzleti-, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos" keret	10,00 EUR

Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.
Külön kívánságokat esetenként árazunk.

Egymásutáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egészévi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS DELEGATURA
Landwehrstr. 66 · D-80336 München
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
E-mail: eletuenk@gmx.de
*
Felelős kiadó:
Magyar Katolikus Delegatura
Főszerkesztő: dr. Csehráti Ferenc
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
dr. Frank Miklós, Ramsay Győző, Szamosi József és Vincze András
*
Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE DELEGATUR
Landwehrstr. 66 · D-80336 München
Chefredakteur: dr. Csehráti Ferenc
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
E-mail: eletuenk@gmx.de
*
Abonnement für ein Jahr: 15 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost US$ 50
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 1,50 EUR
Előfizetési ár egy évre 15 EUR
Tengerentúlra US$ 50
BANKSZÁMLÁNK:
Ungarische Katholische Delegatur
Sonderkonto „ÉLETÜNK".
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
BIC PBNKDEFF
*
Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: AMPER DRUCK GmbH
Am Fohlenhof 5.
82256 Fürstenfeldbruck
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.